

Kronika

města

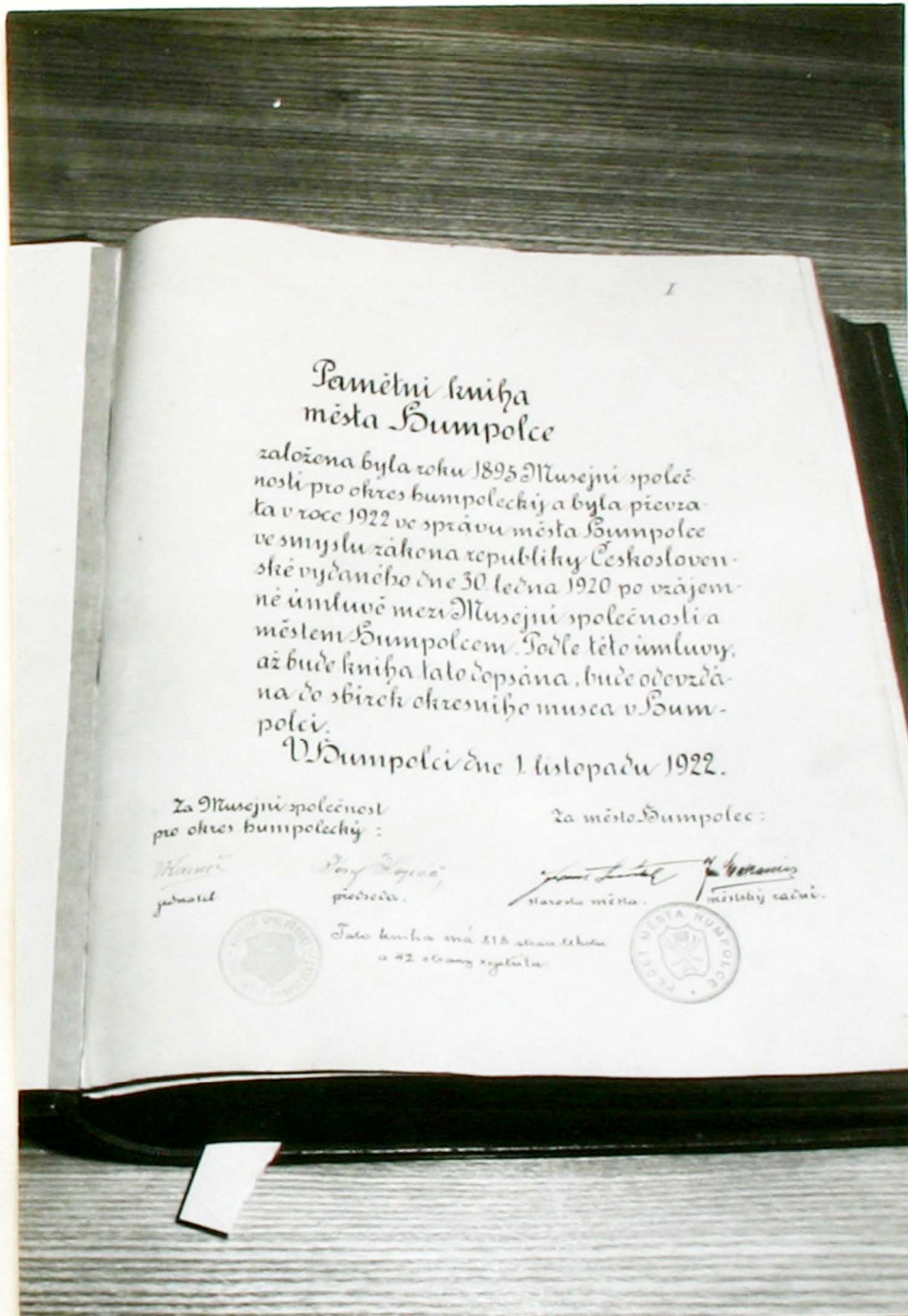
Humpolce

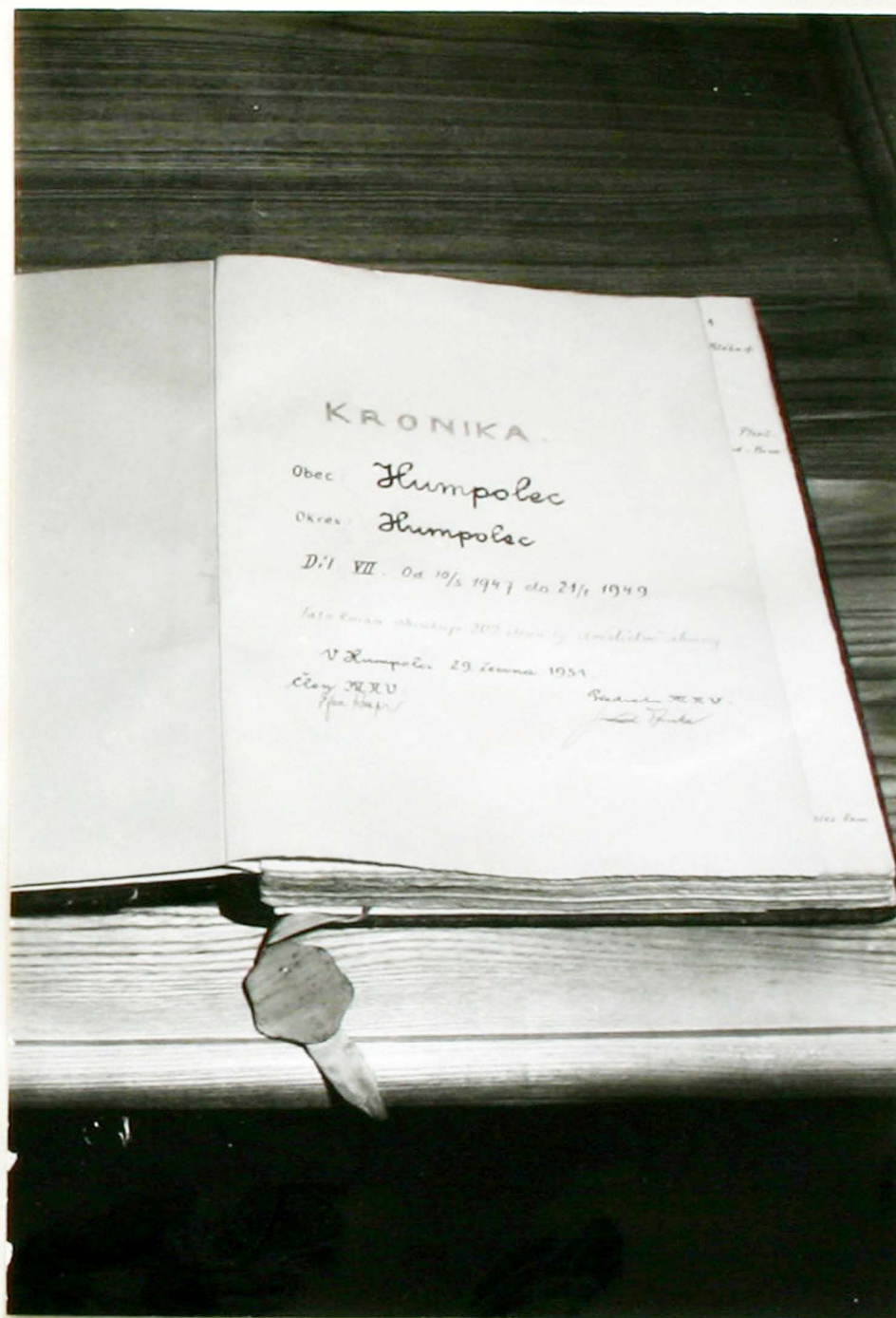
předseda

[Handwritten signature]

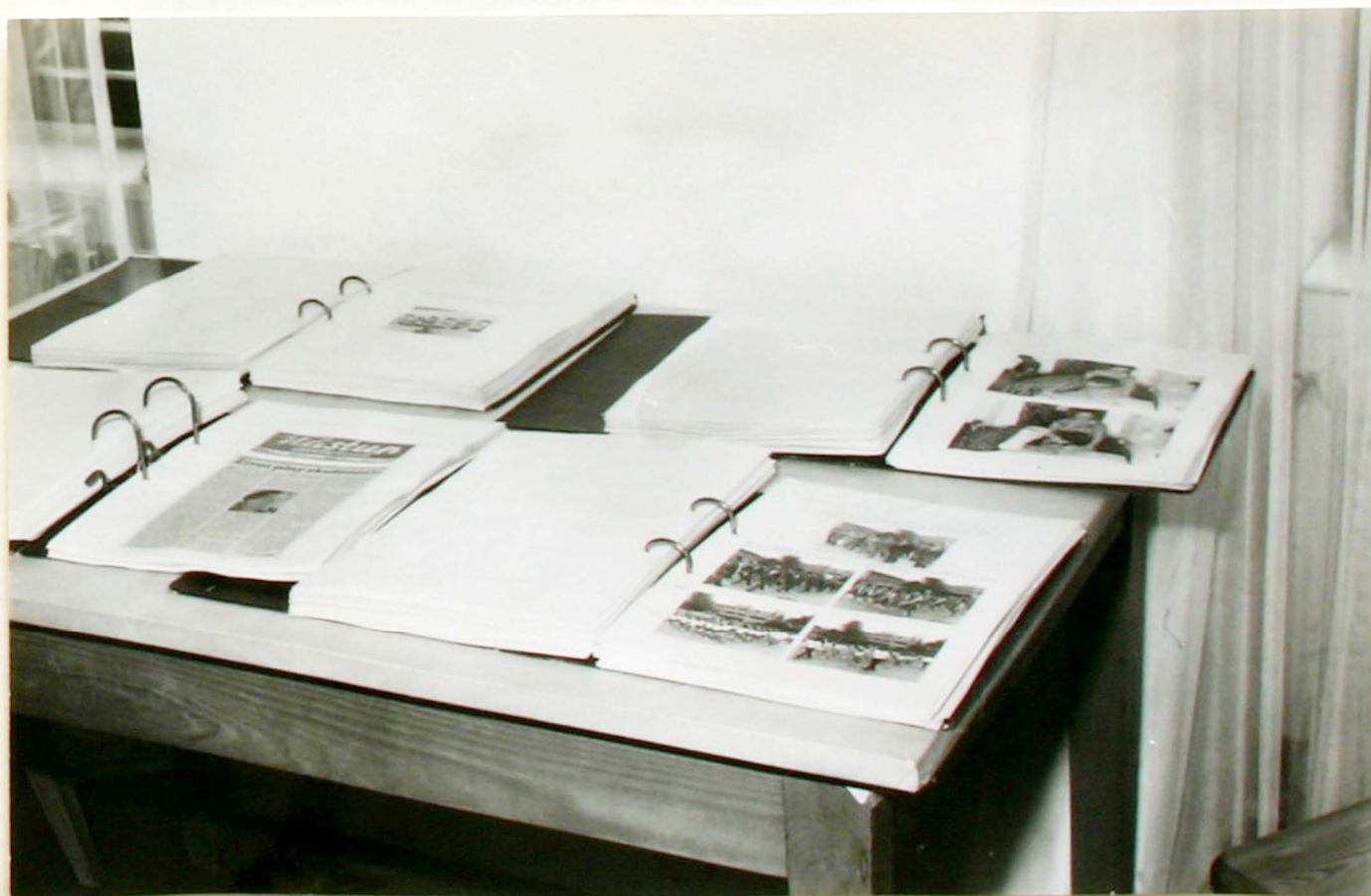
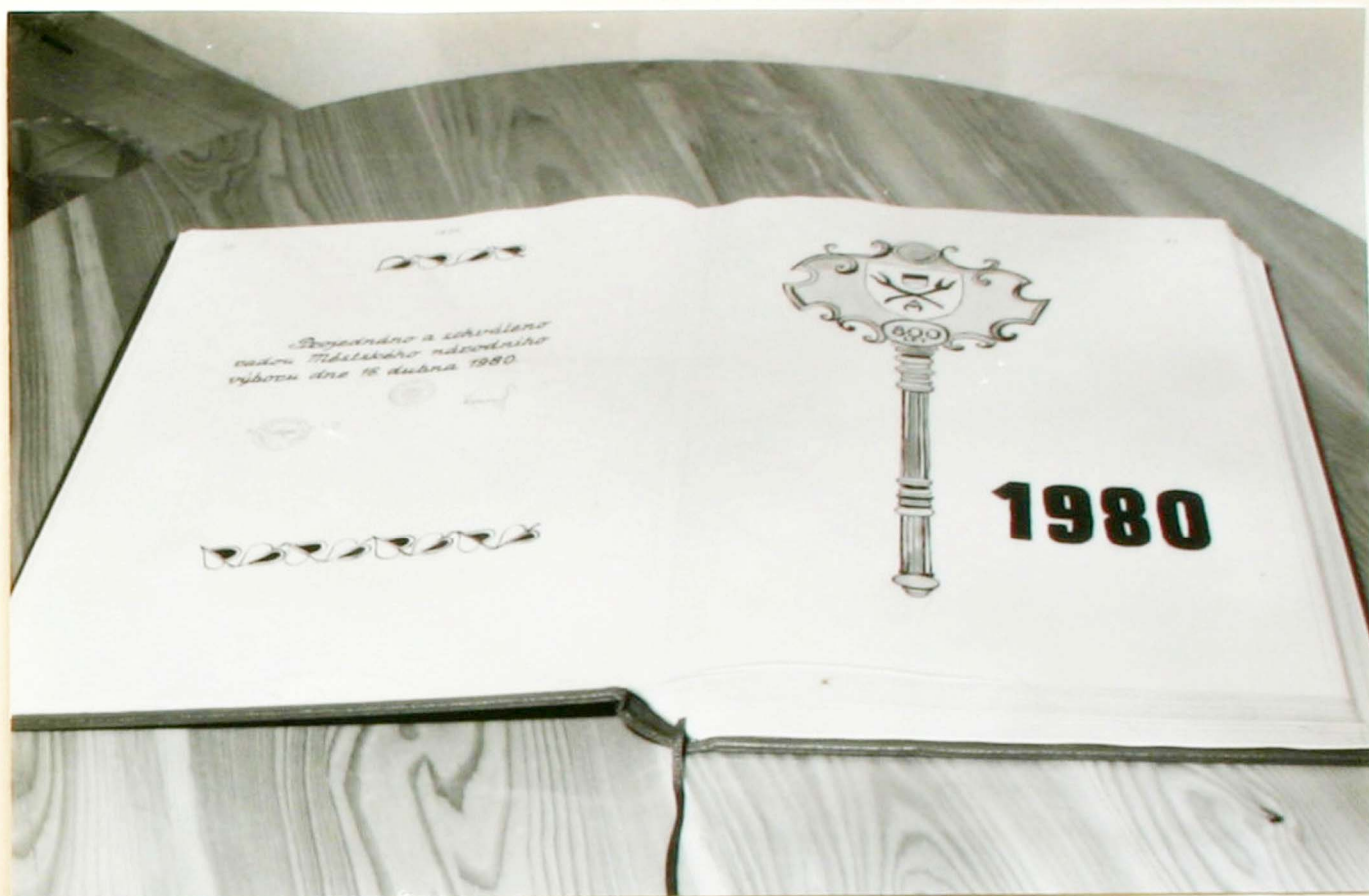
Výstava kronik-květen 1983 v pobočce muzea na Dolním náměstí

Výstava kronik květen 1983 v pobočce muzea na Dolním náměstí

Výstava kronik květen 1983 v pobočce muzea na Dolním náměstí

Výstava kronik květen 1983 v pobočce muzea na Dolním náměstí
Kroniku prohlíží J. Havel

Výstava kronik květen 1983 v pobočce muzea na Dolním náměstí

Výstava kronik květen 1983 v pobočce muzea na Dolním náměstí

V. Holubová, pracovnice MěstNV a J. Šavel

Beseda u příležitosti předpremiéry filmu "Pozdrav z planety Země", které se zúčastnil režisér O.Lipský a členové filmového štábu F. Brzon předává kytici Oldřichu Lipskému

Beseda u příležitosti předpremiéry filmu "Pozdrav z planety Země"
Besedu uvádí a řídí František Brzon

Beseda u příležitosti předpremiéry filmu "Pozdrav z planety Země"
Pohled do zaplněného hlediště

Otevření nové mateřské školy 31. srpna 1983 ve Smetanově ulici
Pohled na areál školky

Otevření nové mateřské školy 31. srpna 1983 ve Smetanově ulici
Slavnostní přestřižení pásky Fr. Dvořákovou, místopředsedkyní ONV
- zleva nová ředitelka MŠ Anežka Závodská

Otevření nové mateřské školy 3L. srpna 1983 ve Smetanově ulici
Zápis do pamětní knihy F. Dvořákovou, přihlíží Zd. Beránek, předseda MěstNV

Otevření nové mateřské školy 31. srpna 1983 ve Smetanově ulici
Zápis do pamětní knihy - nahoře: J. Maršík, ředitel Sukna
dole: M. Dederá, ředitel Agrozetu

Poděkování za pomoc podnikovým ředitelům předsedou MěstNV
ing. Beránkem u příležitosti otevření MŠ ve Smetanově ulici

Otevření nové mateřské školy 31. srpna 1983 ve Smetanově ulici
Kulturní program žáků MŠ

Otevření nové mateřské školy 31. srpna 1983 ve Smetanově ulici
Pohled na vnitřní vybavení školky

Otevření nové mateřské školy 31. srpna 1983 ve Smetanově ulici
Pohled na zařízení školky

Otevření nové mateřské školy 31. srpna 1983 ve Smetanově ulici
Pohled na zařízení kuchyně

35. roč. turnaje národní házené "Poháru Zálesí" 9.-10.6.1983

uprostřed. s. Urban, komisař ČMČ

35. roč. turnaje národní házené "Poháru Zálesí" 9.-10.6.1983

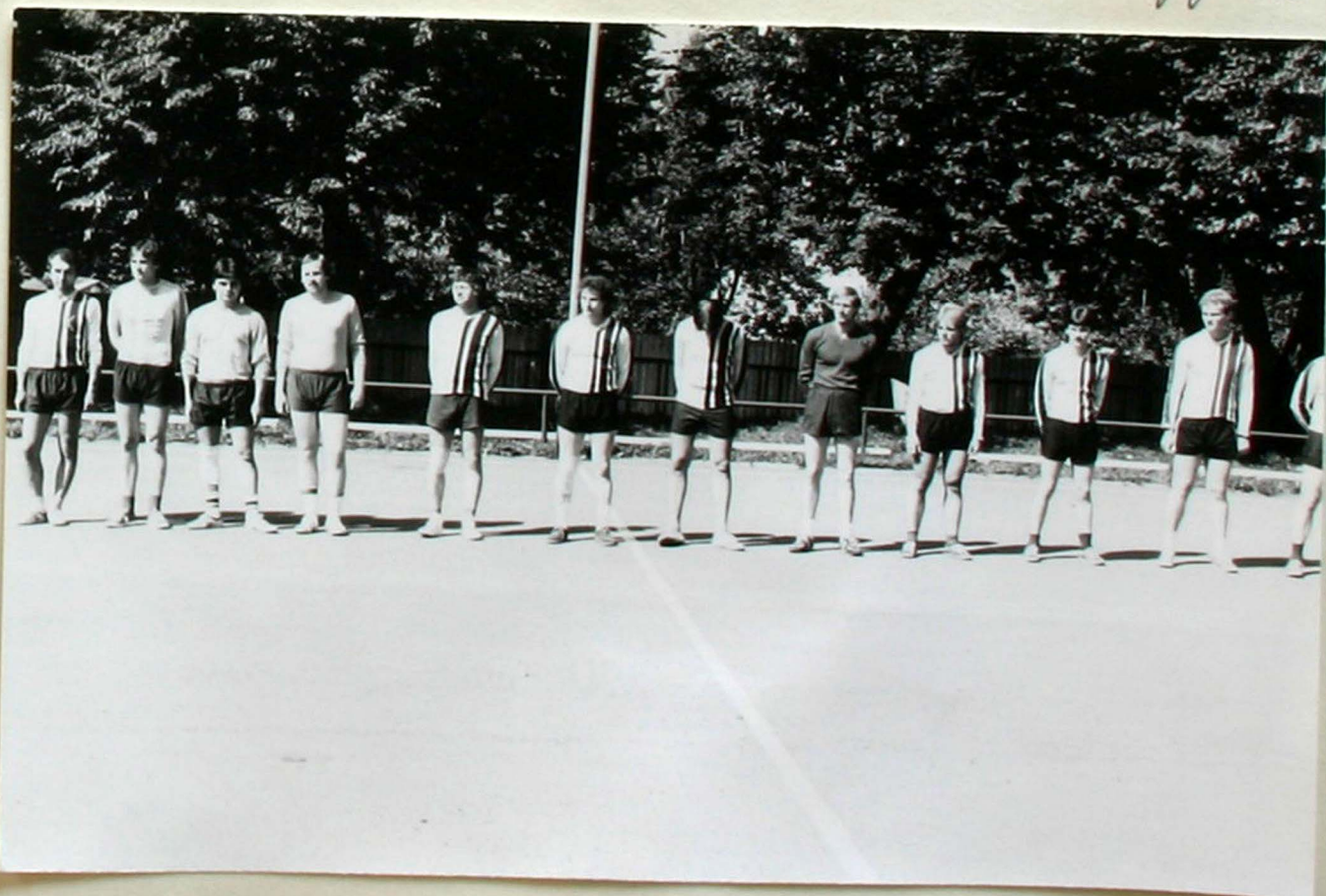
35. roč. turnaje národní házené "Poháru Zálesí" 9.-10.6.1983

ing. Z. Beránek
předseda MěstNI

J. Krčka

J. Kouba, předseda TJ Jiskra

V. Jác
ml.

35. roč. turnaje národní házené "Poháru Zálesí" 9.-10.6.1983

35. roč. turnaje národní házené "Poháru Zálesí" 9.-10.6.1983

J. Kiska J. Urban J. Urmka

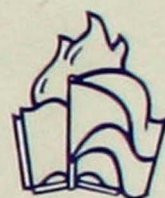
35. roč. turnaje národní házené "Poháru Zálesí" 9.-10.6.1983

J. Tuček

**25 let
DPM
Humpolec**

ČLENOVÉ A VEDOUCÍ ZÁJMOVÝCH ÚTVARŮ
A PRACOVNÍCI DPM HUMPOLEC DOVOLUJÍ
SI VÁS POZVAT NA VÝSTAVU

25 let DPM Humpolec

VÝSTAVA BUDE PROBÍHAT VE DNECH 21.— 28. LEDNA 1983
VE VÝSTAVNÍ SÍNI MUZEA
SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ BUDE V PÁTEK 21. LEDNA 1983
V 10.00 HODIN

Historie peněžnictví v okrese Pelhřimov.

Podobně jako v celé republice bylo peněžnictví do r.1948 i v našem městě roztrženo do několika ústavů, které si navzájem konkurovaly. V Humpolci převažovala textilní výroba, bylo zde množství soukromých podnikatelů a ti měli své účty většinou u Živnostenské záložny. Druhým větším ústavem byla Hospodářská záložna, které sloužila okolním statkářům a rolníkům, k Lidové záložně a Svatováclavské záložně inklinovali členové lidové strany a prokatolicky smýšlející obyvatelé města a okolí. Neutrálním ústavem byla Městská spořitelna.

Peněžnictví bylo v prvních třech letech po druhé světové válce předmětem velkého politického zájmu. Dát do služeb státu společné finanční zdroje by znamenalo v hospodářské oblasti významný úspěch v boji o moc ve prospěch socialismu. Představitelé buržoasie kladli i v našem průmyslovém městě, dlouho otevřený odpor. Vždyť v čele představenstev všech peněžních ústavů stáli velcí podnikatelé, agráři, klerikové.

Teprve v únoru 1948 došlo k přelomu. Vítězství dělnické třídy v politickém zápasu s buržoasií umožnilo řešit jednotnost peněžní soustavy jako důležitého nástroje státní hospodářské politiky. Na základě zákona č.181/1948 byly všechny jmenované peněžní ústavy ve městě sloučeny do tzv. Okresní spořitelny a záložny. Na vesnicích byly vytvořeny záložny-kampeličky.

Po územní reorganizaci k 1.4.1960 došlo ke vzniku okresu v Pelhřimově a celá jihozápadní část Vrchoviny byla přiřčena k Jihočeskému kraji. Dosavadní čtyři okresní spořitelny se sloučily do jedné okresní pobočky Státní spořitelny, jejímž sídlem se stalo město Humpolec. V Pelhřimově, Pacově, Kamenici n/L, Počátkách a v Žirovnici byly zřízeny místní pobočky, na vesnicích místní a poštovní jednatelství Státní spořitelny. Naši předchůdci, kteří stáli u zrodu socialistické spořitelny, museli bojovat o důvěru vkladatelů. Na besedách s důchodci, bývalými zaměstnanci naší okresní pobočky slyšíme až neuvěřitelné historky o tom, jak pracovníci spořitelny účinkovali na různých estrádách či akademiích, jen aby

podpořili myšlenku spořivosti a získali důvěru občanů města a okresu. Stejně tak se každý z pracovníků spořitelny pouštěje nad zážitky s hotovostním nábořem z doplatků JZD. Členové zemědělských družstev neměli po trpkých zkušenostech ze začátků společného hospodaření důvěru a ani zájem o spoření. A tak se chodilo od chalupy k chalupě a přesvědčoval se člen po členu. V dnešní době je i pro pracující v zemědělství spoření tak samozřejmé jako pro městské obyvatelstvo podnikové spoření. Úsporné vklady zemědělských družstev dokonce převyšují vklady ostatních obyvatel.

Vzpomínáme-li na začátky socialistického spořitelnictví, uvědomujeme si, jak byly obtížné. Avšak ani současné úkoly, zaměřené na široký rozsah služeb, nejsou nikterak snadné. Tradice nás však zavazuje vypořádat se s nimi stejně úspěšně jako to dokázali naši předchůdci.

Halašova

V Humpolci 1. února 1983.

Řád práce LM národního podniku Sukno, Nástup - roč. 33, 1983

VYSOKÉ OCENĚNÍ ZAVAZUJE

Toho jsou si vědomi i příslušníci jednotek LM v národním podniku Sukno, pro které slavnostní shromáždění, konané v sobotu dne 26. února 1983 v Humpolci na závodě 01 bylo mimořádně významné. U příležitosti 35. výročí Vítězného února 1948 byl samostatně střelecké rotě LM národního podniku Sukno Humpolec propůjčen „Řád práce“, který ve středu dne 23. února 1983 převzali zástupci této střelecké roty na Pražském hradě z rukou generálního tajemníka ÚV KSČ soudruha Gustáva Husáka.

V hlavním projevu na tomto slavnostním shromáždění si milicionáři v Suknu připomněli tradice a historii LM na Humpolecku, na které přimá střelecká rota v Suknu navazuje, protože tvořila základ tehdejší okresní organizace. Dále byly zhodnoceny i současné dosahované výsledky v bojové a politické přípravě a zvýrazněny úkoly v nastávajícím výcvikovém období.

Poté vystoupil vedoucí tajemník OV KSČ v Pelhřimově Jindřich Kočer, který ocenil vysokou angažovanost milicionářů, poděkoval za vykonanou práci pro stranu a celou naši společnost. Připomněl však i náročnost současného období v oblasti ekonomiky, boj za mír na mezinárodním poli a poslání LM. Slavnostní shromáždění pozdravil i předseda MěstV KSČ v Humpolci Mir. Zrzavý a předseda CZV KSČ Jiří Machek. Podnikový ředitel n. p. Sukno Josef Moršák pak vysoce ocenil podíl příslušníků LM pro naplňování závěrů XVI. sjezdu v oblasti ekonomiky při současném plnění všech milicionářských povinností a poukázal na náročnost současných ekonomických úkolů - cílevědomé zvyšování efektivnosti.

Shromáždění milice přišli pozdravit i pionýři ze ZŠ v Hálově ul. v Humpolci kulturním programem, zaměřeným k výročí Vítězného února a současně připomněli památku národního hrdiny J. Fučíka.

S potěšením přijala shromáždění pozdravné telegramy, zejména od generálního ředitele vlnářského průmyslu Františka Brabce a soudruhů z humpoleckého Agrozetu.

Dále mělo slavnostní shromáždění na programu neformální, otevřenou a soudružskou diskusi přímo v jed-

nollivých stolů. Mezi milicionáře mj. přišel i tajemník OV KSČ pro průmysl František Jakl, náčelník OVS plukovník Bohumil Málek, náčelník MěstO VB nadporučík Karel Vaněk, zástupci okresního štábu LM v Pelhřimově, předsedové stranických organizací jednotlivých závodů Sukna i ředitelé závodů. Vedle datazů a připomínek byl zde také dostatek času si vzpomínat na uplynulých 35 let, zejména když byla přítomná i řada zakládajících členů LM, kterým věk neumožňuje aktivní činnost v LM. A bylo na co vzpomínat - ochrana závodů a zajišťování hladkého průběhu jejich znárodnění, střežení významných objektů před diverzní činností, nasazení LM proti diverzním skupinám, politická práce mezi bezpartijními dělníky, náročnost období kolektivizace zemědělství, různé společné brigády, příhody z výcviku. Prostě individuální zážitky vážné i veselé, ale i smutné - to z období např. r. 1968, protože i ty jsou pro nás poučné. Zejména pro mladé příslušníky LM byla tato beseda velmi prospěšná.

Samozřejmě však se nebylo možné vyhnout tomu, aby se nehovořilo o tom, jak v současných podmínkách zkvalitňovat práci LM, jak skutky dokázat, že Řád práce je ve správných rukou. O dobré nápady nebylo nouze. Jakými formami dosáhnout nejlepších výsledků v bojové a politické přípravě, jak pracovat mezi mládeží. Dále zvyšovat propagační činnost i osobní angažovanost příslušníků LM. V neposlední řadě pak i na pracovištích být vzorem v realizaci závěrů XVI. sjezdu při plnění svých pracovních úkolů. K tomu všemu se přítomní milicionáři vyjadřovali.

Na závěr slavnostního shromáždění odeslali příslušníci LM z národního podniku Sukno Humpolec telegram ÚV KSČ, ve kterém nejen děkují za vysoké zhodnocení činnosti - propůjčení Řádu práce, ale současně se zavazují k dosažení výtečného hodnocení v bojové a politické přípravě v nastávajícím období. Přitom na jednotlivých pracovištích chtějí osobním příkladem a přístoupem k práci navázat na tradice milicionářů - úderníků a předních novátorů.

BOHUMIL VÁŇA
Sukno Humpolec

100. výročí humpolecké rodačky, Nástup roč.33,č.5, 3.2.1983

V mládí a vlastně v celém životě humpolecké rodačky a občanky Marie Růžkové se odráží kus minulosti i přítomnosti soukenického města. Mnoho si pamatuje, a tak může i mnoho a zajímavě vyprávět... Rodem Kratochvílova, je vlastně jedna z posledních žijících příbuzných slavného rodáka Aleše Hrdličky.

Pracovala celý život jako vyšivačka u Joklů na Kasárnách a její nejlepší kamarádkou byla Anda Havlová. Za 28 let práce vyšivačky prošly jejíma rukama i pozornýma očima kilometry látek a přesto oči zůstaly dobré. Vždyť ještě v minulém roce pravidelně bez brýlí četla denně noviny.

I manžel byl textilákem. Jako vyučený tkadlec tkal na Damjličku, dnes již v neexistující továrně, kde byl poprvé postaven parní stroj. Jméno Antonína Růžka najdeme také ve výboru dělnického spolku Školka a později spolu s rodiči Jindřicha Hanzla, průkopníka socialistického divad-

Marie Růžková stoletá

la, i mezi předky humpolecké sociální demokracie a budovateli Dělnického domu. Tam také nejčastěji dnešní jubilantka se svým manželem chodila na zábavu, tam byla členkou divadelního souboru a tam také nakupovala v konzumu. Po první světové válce si dopomohli s manželem v rámci dělnické družstevní organizace k malému domku v Nerudově ulici, kde žije dosud.

Vychovala dceru, kterou přežila, má čtyři vnoučata a dvě pravnoučata. O stoletou babičku opravdu vzorně pečuje rodina její vnoučky Jindry Honzlové. Za situace, kdy žádná kamarádka již nežije a zdravotní stav neumožňuje opustit domek, tato rodina je vlastně spolu s televizí jediným společníkem dnes stoleté stařenky.

Za svůj vysoký věk vděčí své neobyčejné skromnosti a nenáročnosti. To je stařenčina rada všem, kteří jí chtějí následovat. Nevšední jubileum dalo podnět i k nevšední gratulaci. Stařence Růžkové, v den jejího stého jubilea v pondělí dne 24. ledna 1983 přišla blahopřát místopředsedkyně ONV Fr. Dvořáková, ved. odboru sociálních věcí a zdravotnictví dr. V. Sušický a předseda MěstNV inq. Zdeněk Beránek. Jubilantce byl též předán blahopřejný dopis ministra práce a soc. péče ČSR.

BRYCH

František Koča na Pražském hradě, Nástup - roč. 33, č.9, 3.3.1983

→ NÁŠ ROZHOVOR ←

Byl na Pražském hradě

Při příležitosti 35. výročí Vítězného února byl 268. samostatné střelecké rotě LM n. p. Sukno Humpolec za jejich vynikající výsledky propůjčen prezidentem republiky RÁD PRÁCE.

Slavnostního převzetí tohoto vysokého státního vyznamenání se za rotu zúčastnil ve Španělském sále Pražského hradu Fr. KOČA.

Při příležitosti jeho účasti na slavnostním zasedání okresních orgánů k 35. výročí Února dne 24. února 1983 v Pelhřimově jsem se jej zeptal na dojmy z této významné události. Rekl mi mimo jiné:

„Spolu se mnou se slavnostního aktu zúčastnil místopředseda CZV KSC a velitel závodní jednotky LM Sukno 01 Humpolec Jaroslav Blábolil. Z Jihočeského kraje nás jelo v delegaci dvanáct. Přijetí ve Španělském sále jsem se již jednou zúčastnil, a to jako delegát I. sjezdu SSM v roce 1972. Včerejší atmosféra tu byla velice bezprostřední a srdečná. Měl jsem to štěstí, že jsem stál na pokraji

první řady těch, kteří byli připraveni převzít vyznamenání, a tak jsem byl mezi prvními, kdo mohl soudruha prezidenta po-

zdravit, a to jménem naší roty, jménem pracujících Sukna a jménem pracujících pelhřimovského okresu. Soudruh Husák reagoval velice srdečně, poděkoval a požádal mě, abych ilumočil soudružské pozdravy a poděkování za práci příslušníkům LM a pracujícím celého okresu. Jsem rád, že tak mohu učinit i prostřednictvím našeho NÁSTUPU!

Besedy v přílehlých prostorách Španělského sálu se zúčastnili členové PUV KSC, tajemníci ÚV KSC a členové sekretariátu. O současných úspěších i problémech v diskutujících skupinách hovořili velmi otevřeně a se znalostí situace např. soudruzi Biřak, Jakeš, Poledník a další. Nejsrdečnější bylo setkání se soudruhem tajemníkem Pitrou, ale i se soudružkou Kabrhelovou, která má k našemu Jihočeskému kraji, samozřejmě jako soudruh Pitra, vřelý vztah.

Soudruh Husák ve svém vystoupení vysoce hodnotil činnost LM, ubezpečil také o materiální, politické a technické podpoře strany při zdokonalování činnosti LM. Současně ale vyjádřil přesvědčení, že my vyznamenaní milióndři půjdeme vzorem v bojové a politické přípravě, ale i na pracovištích v zápase o naplňování úkolů linie strany a sjezdových usnesení.“

Udělení Řádu práce, Nástup - roč. 33, č.10, 10. 3. 1983

Řád práce Josefu MARŠÍKOVÍ

Ve čtvrtek 3. března 1983 předal v Praze za účasti s. Koblíhy, zástupce 8. oddělení ÚV KSČ, náměstek ministra spotřebního průmyslu ČSSR RÁD PRÁCE Josefu Maršíkovi, řediteli n. p. Sukno Humpolec, který mu na propůjčil prezident ČSSR při příležitosti jeho 60. narozenin. ležitosti jeho 60. narozenin.

Soudruh Maršík se narodil 5. března 1923 v chudé dělnické rodině, má dva sourozence. Po ukončení školní docházky v ro-

ce 1937 začal pracovat jako dělník u fy Adolf Trnka, továrna na výrobu látek. Zde pracoval do roku 1942, kdy byl závod okupanty uzavřen. V roce 1944 byl poslán na nucené práce do Rakouska, odkud se vrátil v březnu 1945.

Po osvobození naší vlasti Sovětskou armádou nastoupil znovu u fy A. Trnka, kde pracoval jako dělník do roku 1948. V téže roce po znárodnění průmyslu byl pověřen jako člen strany funkcí mistra v úpravně Vlnářských závodů n. p. Strakonice - závod Humpolec. Od roku 1950 vykonával postupně až do roku 1957 funkce ředitele závodu 05, 03 a 01. V téže roce byl schválen do funkce tajemník ONV Humpolec. V roce 1960, kdy došlo k reorganizaci okresů, přešel pracovat do funkce ekonomického náměstka Sukna Humpolec. V roce 1961 byl schválen do funkce ředitele n. p. Sukno Humpolec.

V této funkci věnuje neustálou osobní pozornost plnění úkolů hospodářského plánu. V plné míře uplatňuje zavádění nové techniky do výroby. Pod jeho vedením došlo k modernizaci závodů 03, 02 a 01. Soudruh Maršík je dlouholetým stranickým funkcionářem. V letech 1952-60 byl členem OV KSČ v Humpolci. Čtyři roky byl členem KV KSČ v Jihlavě. V roce 1960 byl zvolen členem pléna OV KSČ v Pelhřimově a v roce 1964 se stal členem jeho předsednictva. V obou funkcích pracuje do současné doby.

Soudruh Maršík aktivně pracuje také v lidspřávě. V letech 1954-1957 byl předsedou MNV Čejov. V letech 1960-64 byl poslancem JČKNV. Ve volbách v roce 1971 byl znovu zvolen poslancem JČKNV a tuto funkci vykonává dosud.

Soudruh Maršík byl za dlouholetou práci ve stranických, veřejných a hospodářských funkcích vyznamenán v roce 1965 státním vyznamenáním „Za zásluhy o výstavbu“ a v roce 1971 „Za službu vlasti“. Byla mu také udělena pamětní medaile „Za zásluhy o budování Jihočeského kraje.“ Je nositelem řady medailí a uznání, udělených mu u příležitosti stranických a státních výročí.

Za dlouholetou politickou a veřejnou práci přišla soudruhu Maršíkovi poděkovat v pátek 4. března 1983 delegace OV KSČ, vedená vedoucím tajemníkem OV KSČ Jindřichem Kočerem, která s jubilantem setrvala v soudružské neformální besedě.

Řád práce Františku Dvořákovi

U příležitosti letošních oslav Svátku práce byl v předvečer 1. máje udělen Řád práce Františku Dvořákovi, dělníku SIS n. p. Pacov, provozovna Humpolec. Řád práce vyznamenanému předal prezident republiky Gustáv Husák na návrh ÚV KSČ, ÚV NF, federální a národních vlád a ÚRO za dlouholetou obětavou činnost ve stranických a veřejných funkcích při výstavbě socialismu. Blahopřejeme!

Uznání humpoleckému pivovaru, Nástup - roč. 33, 1983

Vysoké ocenění do Humpolce

HUMPOLEC (MK) — Velmi dobré hospodářské výsledky dosáhl v uplynulém roce humpolecký závod Jihočeských pivovarů v Humpolci. Úsilí všech zaměstnanců závodu bylo oceněno na slavnostním shromáždění, které se uskutečnilo ve čtvrtek 17. března v sále restaurace Na Kuchařově, udělením standardy koncernového ředitele a PV ROH.

K dosaženým výsledkům v úvodu hovořil ředitel závodu Jiří Marek. Poděkoval všem zaměstnancům za vykonanou práci. Uvedl mimo jiné, že v roce 1982 bylo celkem vyrobeno 59 060 hl piva, což je také nejvíce v celé historii trvání pivovaru. Výroba zboží byla splněna na 120 proc. Upravené vlastní výkony byly splněny na 118 proc. Pozornost byla věnována jakosti piva. Zde se Humpolečtí v rámci podniku umístili na pěkném třetím místě.

Těchto výsledků dosáhl závod i přes některé problémy, které v tomto roce vznikly. Bylo nutno provést opravu varny, kotelny a lahvozny. Mimořádná situace vznikla, když zaměst-

nanci byli nuceni stáčet pivo do lahví v lahvozně pelhřimovského pivovaru, a to v nočních hodinách. Závod musel převážet pivo v cisternách a zpět pivo v lahvích. Díky všem zaměstnancům, kteří tuto situaci pochopili, byly úkoly v zásobování splněny. Na závodě pracují tři kolektivy BSP a všichni zaměstnanci jsou zapojeni v socialistické soutěži. V další části slavnostního shromáždění ocenil výsledky, kterých dosáhl pracující pivovaru, jménem OV KSČ František Moravec. Ve svém vystoupení dále hovořil k otázkám mezinárodní situace a k výsledkům, kterých bylo v loňském roce v našem okrese dosaženo v oblasti průmyslu a zemědělství.

Poté následovalo předání standardy podnikového ředitele a PV ROH. Z rukou vedoucího KPÚ Jaroslava Staňka ji převzali zástupci vedení závodu.

Soudruh Staněk pak jménem vedení podniku ve svém vystoupení poděkoval za dosažené výsledky pracovníkům pivovaru, vzdvíhl jednotlivé ukazatele plánu a hovořil k úkolům letošního roku.

Na závěr poblahopřál k převzetí standardy všem zaměstnancům místopředseda ONV Fr. Soukup. Řekl, že je to důstojná tečka za uplynulým rokem. Poděkoval za splnění všech úkolů. V závěru pak hovořil k životní úrovni obyvatel a k některým otázkám, které souvisejí se zachováním celosvětového míru.

Nástup - roč. 33, č. 12, 24. 3. 1983

KULTURA

XVI. Honzlův Humpolec

Na paměť humpoleckého rodáka, divadelního teoretika, režiséra Osvobozeného divadla a ředitele Národního divadla Jindřicha Honzla, k Roku českého divadla a k 35. výročí Vítězného února se i letos uskutečnil ve dnech 18. března až 20. března 1983 v rámci krajského divadelního festivalu v pořadí již XVI. Honzlův Humpolec.

Byla to opět přehlídka nejlepších divadelních souborů kategorie B Jihočeského kraje a i tento ročník byl bohatým zdrojem myšlenek, poučení a zábavy, byl obohacen hledáním nových cest a žánrů, malých forem, muzikálů i abstrakce, které rozmnožily kulturní hodnoty. Přípravný výbor soustřeďoval kolem sebe organizátory, zástupce patronátních závodů a v neposlední řadě zástupce

města. I pro ně to byla škola života. Kdo poznal ruch kolem Honzlova Humpolce, málokdo odolá, aby opět nepřišel.

V pátek 18. března krajskou přehlídku zahájil vedoucí odboru kultury JČKNV V. Havránek a předseda přípravného výboru Honzlova Humpolce František Kryštlůfek. Slavnostního zahájení se zúčastnil tajemník JKV KSČ VI. Krafl, tajemník OV KSČ F. Ježek, místopředsedkyně ONV Fr. Dvořáková, vedoucí odboru kultury ONV V. Veselá a další hosté.

Jako první se na divadelní přehlídce představil soubor při MěstKS Tábor hrou Matka. V sobotu odpoledne vystoupil divadelní soubor Strážkovice a uvedl hru Možná je na střeše kůň. Večer pokračovala divadelní přehlídka hrou Dva muži v šachu v podání divadelního souboru Rieger ZK ROH Máj z Pelhřimova. V neděli pak mimo

soutěžně vystoupil divadelní soubor J. Honzla z Humpolce a uvedl hru Dům na nebesích.

Náš okres velice dobře reprezentoval v průběhu této přehlídky divadelní soubor Rieger ZK ROH Máj Pelhřimov. Odborná porota, která hodnotila všechna představení rozhodla o postupu pelhřimovského souboru na krajskou přehlídku kategorie A, která se uskuteční v Třeboní. Zdeňku Vonáskovi, režisérovi tohoto souboru, byla udělena cena za výpravu a hereckému kolektivu cena za vytvoření postav.

Všechna vystoupení hastujících souborů byla náročnými humpoleckými diváky dobře přijata a oceněna. Závěrem lze konstatovat, že nejvýznamnější akce k Roku českého divadla v našem okrese byla po všech stránkách kvalitní.

ZDENKA KRČILOVÁ
OKS

Tančila slava

Nástup - roč. 33, č.12, 24.3.1983

Obrazy a grafika J. Němečka

Humpolecké muzeum připravilo na měsíc březen výstava obrazů a grafiky vynikajícího výtvarníka Jaromíra Němečka.

Jaromír Němeček, litograf Obchodních tiskáren v Kolíně, je výtvarníkem, který svůj talent a výtvarné snažení nese s pokorou k dokonalosti řemesla, s úctou k lidem a přírodě.

V úvodním slově vernisáže MUDr. M. Němečková přiblížila divákům výtvarníka jako umělce a člověka takto:

„Narodil se v Kutné Hoře a právě působivá krása tohoto historického města probudila již v jeho mládí cit pro kamennou krásu, touhu ji zpodobňovat i vytvářet. Jeho skicák, vždy plný kreseb, studií a črtů, je svědectvím výtvarníka ne-smírně svědomitého a pracovitého. Motivy jeho linorytů, leptů, suchých jehel a litografií vyjadřují

vždy to, co diváka zaujme, jsou pravdivé, sdílné.“

Pro nás, Jihočechy, jsou překvapivím jeho obrazy z našich končin (Jindřichův Hradec, Es a další). Jsou to velice milé záběry, které potvrzují, že autor má náš kraj rád a že k němu též patří (v Humpolci žije jeho bratr s rodinou).

Jaromír Němeček je členem tvůrčí skupiny „K“, která pravidelně oběsí výstavy v našem hlavním městě. I on sám se zúčastnil mnoha výstav. Velice úspěšná byla jeho vystoupení v Českých Budějovicích, kde soubor grafik obdržel první ceny, a to třikrát za sebou v r. 1979, 1980 a 1981. Překvapivě působí svou krásou a pracností barevné linoryty, ve kterých je Němeček svůj. Vybírá z nich pro grafiku málokdy vídaný cit pro barvu, pak jeho vlastní pečlivost a poctivost.

Skoda, že pro nedostatek výstavního místa nemohl Mistr ukázat i své vzdušné akvarely ze své studijní cesty na Kypr. Řekl k nim:

„Dělám různé maličké žánry. Protože se však cítím nejvíce grafikem, dávám jí přednost, i když pro vnitřní uvolnění se utíkám i k barvám.“

F. J. BRYCH

Muzeum dr. A. Hrdličky v Humpolci

Vás zve na výstavu

obrazů grafiky

Jaromíra Němečka

1. - 25. března 1983

Slavnostní zahájení se koná v úterý
1. března 1983 v 16.00 hod. ve výstavní síni

*

Otevřeno:

pondělí - pátek 9 - 11 hod., 14 - 16 hod.

DÍLO — PODNIK ČFVU — OS — ČESKÉ BUDĚJOVICE
MUZEUM DR. ALEŠE HRDLIČKY V HUMPOLCI

pořádají

**PRODEJNÍ VÝSTAVU
OBRAZŮ A TAPISERÍ**

29.—30. BŘEZNA 1983

9—12, 13—17 HODIN

VÝSTAVNÍ SÍŇ MUZEA DR. ALEŠE HRDLIČKY HUMPOLEC

Prodej i na splátky

Muzeum dr. Aleše Hrdličky v Humpolci

Vás zve na výstavu

FKF

F. K. F O L T Ý N

OBRAZY

Výstavní sál muzea, Horní náměstí 273

1.—20. dubna 1983

Slavnostní zahájení dne 1. dubna 1983 v 16 hod.

Nástup - roč. 33, 1983

30 let od smrti Jindřicha Honzla

Včerejším odhalením busty v Praze připomněla si čs. veřejnost podíl tohoto průkopníka socialistické kultury.

Honzlovy divadelní počátky jsou spojeny s divadelním odborem Dělnické besedy v Humpolci, ve kterém jeho matka Marie Honzlová patřila k úspěšným členkám. O ochotnických představeních v hostinci na Kuchařově sám kdysi napsal: „Na obvod města, které mi zní ještě z mých dětských vzpomínek písňami textilních továren s vysokými komíny, na okraji tohoto města, kde se opíraly stroje nových továren o chajdy a drobnými okénky, plnými červených pelargonů — tam umísťuji své dojmy z prvních divadelních představení, jež mi vstoupily do mysli světečněji a zdobněji než osvětlené foyery oper a večerních divadelních kolonád.“

Svou celoživotní práci na úseku divadla zapsal se pak Honzl do dějin české kultury nesmazatelným písmem. Jeho jméno bude vždy stát vedle jmen Z. Nejedlého, S. K. Neumanna, Jiřího Wolкера, Julia

Fučíka, vedle největších postav naší revoluční pokrokové kulturní minulosti. Hned po první světové válce, v době revolučního zápasu proletariátu a širokých lidových mas o socialistickou republiku, založil a vedl proletářský recitační divadelní kolektiv Dědrasbor.

Vrcholným činem Honzlovým v poválečných letech byla režie a organizace slavnostní scény první dělnické spartakiády v Praze roku 1921, v níž se politika nově založené KSČ projevila zřetelně a výrazně v symbolickém znázornění proletářské revoluce.

V pozdějších letech věnoval Honzl svůj teoretický a umělecký talent divadlu avantgardnímu. Stál u kolébky avantgardního divadla a byla to především jeho zásluha, že moderní divadlo se u nás neomezovalo jen na výboje formální a projevilo i pokrokovou politickou odpovědnost. V cyklu experimentálních představení původního Osvobozeného divadla položil pevné základy modernímu pokrokovému divadlu, jež se v pozdější době rozvětlovalo do několika významných scén. Honzl byl také zakladatelem velmi iniciativních a s politikou KSČ úzce spojených skupin proletářského divadla s názvem Modrá blůza.

Vrchol avantgardního divadla je v letech třicátých. Sem spadá také hlavní těžiště Honzlovy meziválečné činnosti. V Osvobozeném divadle pokračoval v režiování slavných revui Voskovce a Wericha, které v třicátých letech nabývaly ostře politického, protifašistického rázu.

Spolu s autorsko-hereckou dvojicí a Jaroslavem Ježkem stal se spoluvůdčím pokrokového profilu této avantgardní scény evropského významu.

Roky 1945 a 1948 přinesly konečně spravedlivé ocenění dílu Jindřicha Honzla. Honzl se stal ředitelkou činohry Národního divadla. Svými režiemí na první čs. scéně významně spoluvytvářel základy nového, lidového socialistického divadla, které konečně mohlo otevřít brány nejširším vrstvám pracujícího lidu.

V roce 1950 opustil ze zdravotních důvodů Národní divadlo, aby zbytek života věnoval mládeži jako vedoucí profesor teoretické katedry na Akademii múzických umění. 20. 4. 1953 umírá.

Humpolec si váží pokrokového díla svého velkého rodáka. V roce

Jindřich Honzl opět doma

K Roku českého divadla a k výročí Honzlova úmrtí instalovalo Muzeum dr. Aleše Hrdličky v Humpolci ve své výstavní síni pozoruhodnou výstavu o významném pokrokovém rodáku, vynikajícím divadelním teoretikem a avantgardním režisérem — Jindřichu Honzlovi (1894-1953).

Výstava má dokumentační charakter. Nacházíme zde desítky fotografií Honzlových inscenací z Osvobozeného divadla i z divadla Národního a dalších divadel. Zajímavé jsou i fotodokumenty z Honzlových návštěv Moskvy. Zde totiž nacházel inspiraci pro své moderní inscenace. Honzl miloval divadlo. Sám se vyznal z lásky k divadlu ve svém článku v Právu lidu. Napsal, že kořeny k němu jsou už v jeho dětství. Získal je při návštěvách ochotnických představení v malém sále komunistického hostince „Na Kuchařově“ v Humpolci. Píše:

— Na obvod města, které mi zní ještě z mých dětských vzpomínek písňami textilních továren s vysokými komíny, na okraji tohoto města, kde se opíraly stroje nových továren o chajdy s drobnými okénky, pl-

nými červenými pelargonii, tam umísťuji své silné dojmy z prvních divadelních představení, jež mi vstoupily do mysli světečněji a zdobněji, než osvětlené foyery oper a večerních divadelních kolonád. — Jindřich Honzl byl mimořádným zjevem nejen českého divadla, ale i celé naší kultury a vůbec společnosti. Prof. Zdeněk Nejedlý při posledním rozloučení o Honzlovi řekl:

— Nemohu vyzvednout Honzlův politický význam víc, než když řekl, že se v něm skutečně odrážejí celé dějiny republiky, strany, zápasu o vše. —

Ve výstavní síni jsem hovořil s ředitelkou Muzea dr. Ilonou Kostřicovou. Dotázal jsem se jí: „Není škoda takovou pěknou výstavu instalovat jen v našem městě? Nemohla by ji vidět i jiná místa?“

Dr. Kostřicová: „Millerádí výstavu i s panely zapůjčíme všem těm, kteří o výstavu projeví zájem. Stačí nám napsat nebo zavolat.“ Chválíme rozumnou snahu pomoci dobré věci!

FRANTIŠEK BRŽOŇ

Spartaku bude prolitový celek ZBRŮJKY BRNO, které má zřehodn okoloosti v nejvyšší sou- teži stejně problémy jako hosti. (kk)

DÍLO — PODNIK ČFVU
OBLASTNÍ STŘEDISKO ČESKÉ BUDĚJOVICE
MUZEUM DR. ALEŠE HRDLIČKY V HUMPOLCI

dovolují si Vás pozvat na výstavu

Dr. MILAN KYZOUR

OBRAZY

Vernisáž

V PÁTEK DNE 29. DUBNA 1983 V 18 HODIN

Výstavu uvede

PhDr. Ilona Kostřicová,
ředitelka muzea Dr. A. Hrdličky

O malířově díle promluví
MUDr. Vladimír Chodura, CSc.

Umělecký přednes

Jana Krejčí
s hudební improvizací autora

Výstavní síň muzea

Humpolec — Dolní náměstí 253
29. DUBNA — 5. ČERVNA 1983
pondělí — pátek 9-11, 14-16 hodin

Vystavená díla jsou prodejná i na splátky

Jčt 2-269725-83

Nástup - roč. 33, č. 21, 26. 5. 1983

KULTURA

Zkratku OSH zná v Humpolci kdekdo. Vždyť Orchesterální sdružení Humpolec má za sebou již dvacet let poctivé práce.

V rámci májových oslav a u příležitosti dvaceti let tohoto Sdružení byl 3. 5. uspořádán ve Spolkovém domě v Humpolci slavnostní koncert. Zazněla Ouvertura Frídriha Händela, Hobojový koncert C moll Benedetta Marcella a Symfonie Es dur Antonína Rejchy.

V úvodním slově profesor Josef Sztacho vylíčil dramatické události před 38 lety a připomněl, že to bylo osvobození našich národů Sovětskou armádou, které postavilo základy šťastného mírového života. Zásluhou Května 1945 můžeme i dnes v klidu poslouchat krásné tóny velkých Mistrů — zakončil svůj projev profesor Sztacho.

A tóny zněly... Již tradičně poctivě nacvičené skladby nadschly pozorné posluchače. Zvláště Hobojový koncert C moll s perfektním sólistou Pavlem Vitnovským z Karlovarského symfonického orchestru byl velkým uměleckým zážitkem. OSH jako skutečně kvalitní orchestr se představilo v závěrečné

Dvacet let Orchesterálního sdružení Humpolec

Rejchově Symfonii. Vynikl v čistém, překvapivě tempovém podání 4. věty.

A tak spokojenost byla na všech stranách. Po koncertě jsem požádal organizačního vedoucího sdružení Františka Nováka o krátké zhodnocení činnosti OSH. Řekl mi:

„Orchesterální sdružení ZK Zálesí Humpolec letos oslavuje své dvacetiletí. Po celé toto významné období obohacovalo náš kulturní život, přinášelo radost a umělecké zážitky občanům našeho města. OSH se tak připojilo k širokému proudu kulturní a umělecké fronty. Jeho zájmová aktivita, která vyžaduje čas, vytrvalost a obětavost členů je významným znakem tohoto tělesa.“

Činnost OSH má mimořádný význam, a to především výchovným vlivem na hudebnost celého města. Přes 40 koncertů během existence Sdružení sehrálo svůj pozitivní vliv: Humpolec patří mezi hudebně nejvyspělejší města v našem kraji. A to není zanedbatelný výsledek. Dobrou úroveň koncertů OSH zvyšuje i pravidelná spolupráce se špičkovými sólisty. Pro hráče orchestru je to povzbuzující element a zavazující ocenění.

Základem všech úspěchů je však především cílevědomá a dosud plně nedocenená práce dirigenta orchestru Jana Bouchnera a pak velmi intenzivní nácvik všech členů orchestru.“

A co si přeje OSH do dalších let?

„Především je to dostatek volného času pro všechny členy, pak chuť do práce, posily do všech nástrojových skupin a potom nový kulturní stánek ZK a ještě to nejdůležitější — pořád stejně věrné publikum.“

Děkuji a přeji splnění všech přání a nám, humpoleckým posluchačům bych přál, aby OSH nám stále přinášelo radost z dobré hudby a nic neslevilo ze své umělecké úrovně. A tak všichni pohledme s optimismem do další dvacítky!

FRANTISEK BRZON

Program májových oslav 1983 v Humpolci

Úterý 19. dubna

10.00 a 19.30 hodin — Koncert bulharských umělců
Spolkový dům

Pátek 22. dubna

19.00 hodin — Vzpomínkový večer ke 113. výročí narození
V. I. Lenina — nové kino

Sobota 30. dubna

20.30 hodin — Lampiónový průvod městem ukončený na Hor-
ním náměstí

Neděle 1. května

9.00 hodin — Prvomájová manifestace pracujících na Hor-
ním náměstí

Úterý 3. května

19.30 hodin — Koncert Orchestrálního sdružení k 20. výročí
založení — Spolkový dům

Pondělí 9. května

8.30 hodin — Běh vítězství — Horní náměstí
Položení věnců ke hrobu sovětských vojáků
na místní hřbitov

MUZEUM DR. A.HRDLIČKY V HUMPOLCI

VYSTAVUJE

FOTOGRAFIE

VLADIMÍRA LANDY

16 - 31. KVĚTNA 1983

Slavnostní zahájení se koná v neděli
15. května 1983 v 10.00 hod. ve výstavní síni

*

Otevřeno:

pondělí - sobota 9 - 11; 14 - 16 hod.

neděle 9 - 11 hod.

MUZEUM DR. ALEŠE HRDLIČKY V HUMPOLCI
OKRESNÍ KULTURNÍ STŘEDISKO PELHŘIMOV

POŘADAJÍ

výstavu obrazů

JIŘÍHO VAZAČE

5. června 1983 — 19. června 1983

ZAHÁJENÍ 5. ČERVNA 1983 v 10 hodin ve výstavní síni muzea

OTEVŘENO

pondělí - sobota 9 - 11, 14 - 16 hodin

středa 9 - 11 - 14 - 18 hodin

neděle 9 - 11 hodin

II. ročník Humpoleckého autokrosu pod Vilémovem

AUTOMOTOKLUB SVAZARMU HUMPOLEC

AUTOKROS 0001391

VSTUPENKA

26. ČERVNA 1983

15,- Kčs

AUTOMOTOKLUB SVAZARMU HUMPOLEC

AUTOKROS 000470

VSTUPENKA

26. ČERVNA 1983

5,- Kčs

POZVÁNKA
na jezdecké závody

Program :

Pátek 24. června 1983

13.00 hodin Drezúry jednotlivců — 1. kolo

Sobota 25. června 1983

7.00 hodin Drezúry jednotlivců — 2. kolo
Terénní zkouška všestranné způsobilosti
Zahajovací skákání stupně „ZL”

13.00 hodin Zahajovací skákání stupně „L”
Soutěž jednotlivců — 1. kolo — dorostenky a dorostenci
— parkur stupně „ZL” a „L”
Cena města Humpolce — 1. kolo — parkur stupně „S”

Neděle 26. června 1983

8.00 hodin Parkur „Z” všestranné způsobilosti
13.00 hodin Slavnostní nástup
Soutěž jednotlivců — 2. kolo — dorostenky a dorostenci
— parkur stupně „L”
Cena města Humpolce — 2. kolo — parkur stupně „S”

V sobotu dne 25. června 1983 od 20.00 hodin taneční zábava na Kuchařově

Na jezdecké závody Vás srdečně zvou pořadatelé

VČT 11-83 Ma

Mistrovství dorostu jezdeckých klubů ZO SSM ve skokových, drezúrních soutěžích a všestranné způsobilosti

CENA MĚSTA HUMPOLCE

konané ve dnech 24. - 26. června 1983 v Humpolci na závodisti DUSILOV

Hlavní pořadatel — ÚV SSM, technické zajištění — JK SSM při ŠS
v Humpolci, Školním statkem SZTS v Humpolci a SZTS v Humpolci

Jeden z nejstarších snímků z kroniky Sboru pro občanské záležitosti v Humpolci: manželé Rychetníkoví z Humpolce-Trubčáby oslavují svou zlatou svatbu.

Záslužná činnost

Sbor pro občanské záležitosti v Humpolci ke svému 30. výročí vzniku uspořádal slavnostní shromáždění. Začalo Halesovou básní Já se tam vrátím . . . ve kvalitním přednesu Jarmily Neomytkové. Následovala pěkná pohybová kreace pionýrek z Humpolce - Plačkova.

Místopředseda sboru Jan Tomec ve svém projevu zavzpomínal na minulé léta a načrtl další perspektivy záslužné práce tohoto sdružení. Že to Humpolečtí dělají dobře, ukazuje udělení Pamětní medaile předsedovi Sboru Jiřimu Krbcovi ministrem kultury M. Klusákem.

V diskusi promluvili ti, kteří tvořili vynikající tradici Sboru. Soudružky Vondráčková, Dobrovolná, Zelenková, Kotnová, dále Jirků, s. Sztacho a další vzpomínali na první svátky, vítání novorozenětek, první návštěvy u starých spoluobčanů.

Smuteční obřady mají v Humpolci vysokou pietní úroveň a nová smuteční síň, ve které se koná poslední rozloučení, jakož i urnový háj se stávají důstojným místem socialistické starostlivosti o poslední věci člověka. „Sbor pro občanské záležitosti je skvělé sdružení, které obohacuje soudružské vztahy v celé naší společnosti. Činnost členů zaslouží nejvyšší uznání a ocenění,“ tak hodnotil práci sboru v závěrečném projevu předseda MěstNV ing. Z. Beránek. -BR-

Nástup - roč. 33, 1983

Muzeum Dr. A. Hrdličky v Humpolci

Vás zve na výstavu obrazů

akademického malíře
Václava Kořínka

Výstava bude zahájena 21. června
v 15 hodin v hlavní budově

Úvodní slovo - akademický malíř
Jiří Mádlo

21. 6. - 13. 7.

Otevřeno :

pondělí - sobota 9 - 11, 14 - 16
středa 9 - 11, 14 - 18
neděle 9 - 11

KULTURA

Humpolecké muzeum Dr. Aleše Hrdličky se dnes stává nejvýznamnější kulturní složkou města, jehož import krásy do Humpolce prostřednictvím malířských výstav oceňuje široká veřejnost. Výstavy však nejsou nijak nahodilé. Jejich plán má i svůj výchovný charakter. Vystavují tu umělci, sochaři, malíři různých technik a žánrů. Od zasloužilých umělců až po kvalitní amatéry.

V hlavní budově muzea vystavuje v těchto dnech pražský akademický malíř Václav Kořínek. Narodil se 2. dubna 1912 v Kopidlně. Studoval u Josefa Lieslera, Vojtěcha Tittelbacha a Vladimíra Sychry v Mánesově škole. Jeho počet výstav, ať již samostatných či kolektivních, jde do několika desítek. Ko-

Malíř jemného koloritu

řínkovy obrazy zdobí Kancelář prezidenta republiky i kanceláře ministerstva kultury, nachází je v různých galeriích a muzeích.

Pelhřimovský akademický malíř Jiří Mádlo, který Václava Kořínka dobře zná a s ním spolupracuje, hodnotil po otevření výstavy autora jako prostého, jemného člověka. Jeho obrazy mají svou něžnost, neupoutávají lacinou konturou. Jsou to díla k přemýšlení, která se zalíbí až po delším rozjímání nad jeho stavbou a barevným laděním.

Vynikající malířský kritik dr. Hlaváček o Kořínkovi zase říká: „Má uvážlivý malířský přednes, citlivý, kultivovaný kolorit a tematickou rozmanitost.“ Nevidáme totiž příliš často na výstavách jednotlivců všechny hlavní malířské žánry – krajinu, figuru, zátiší. Je to sympatický rys a nesporný klad autorova výtvarného umění.

Václav Kořínek maluje vždy z hlubokého vnitřního zážitku. Efekt a povrchní líbivost jsou mu cizí. Maluje skoro výhradně olejem, technikou, kterou nejlépe ovládá.

Humpolecká výstava je mistrovským dokladem jeho tvůrčí síly.

FRANTIŠEK BRZŇ
Dr. ILONA KOSTŘICOVÁ

110 let trvání požární ochrany v Humpolci.

Humpolečtí požárníci oslavují v této době významné výročí 110 let založení požárního sboru. Význam tohoto výročí je znásoben převzetím do užívání nové požární sbornice. S její výstavbou bylo započato v podzimních měsících 1980 a v polovině letošního roku byla dokončena. Takového daru v hodnotě 2,5 mil. Kčs se i při tak významných výročích každému nedostává.

Však se také většina členů základní organizace po dobu tří let řádně potila. Vždyť při výstavbě bylo členy odpracováno v jejich volném čase a bez nároku na jakoukoliv odměnu na 6.500 brigádnických hodin. Vydatnou měrou se na této pomoci podílely i členky. Provedly generální úklid budovy na který byl rozpočet 10.000 Kčs, ušily na 240 bm záclon a stejné množství závěsů. I ony všechny tyto práce vykonávaly ve svém volném čase při všech starostech o rodiny a domácnost.

Ani muži v závěrečných fázích nechtěli zůstat pozadu. Provedli konečnou úpravu okolí budovy / na niž byl rozpočet kolem 300.000 Kčs /, provedli generální opravy karoserií a laků požárních vozidel, což reprezentovalo hodnotu nejméně 100.000 Kčs a to vše s minimálním množstvím čerpaných finančních prostředků na úhradu materiálu.

Jen na základě tohoto velkého pracovního nadšení a úsilí se mohlo přistoupit dne 17. června k slavnostnímu převzetí nové požární sbornice. Slavnostního přestřižení pásky a předání klíčů se zúčastnil předseda Měst.národního výboru v Humpolci ing. Beránek. Této slavnosti se zúčastnili jako hosté předseda KV SPO s. Tušl, pplk. Ing. Šuster z KIPO z Č. Budějovic, zástupci okresních orgánů s Pelhřimova, zástupci družební ZO SPO z Těškovic na Opavsku a mnoho dalších.

Z jejich úst se všem členům a členkám po prohlídce budovy, při slavnostní schůzi dostávalo mnoho diků a uznání.

Na slavnostní schůzi byla také provedena bilance práce za posledních 10 let. Z výkazů o represivní činnosti vyplynulo, že za toto období členové ZO zaevidovali 240 výjezdů při kterých 52 krát spolupracovali s jinými požárními sbory. Na výjezdech se podílelo celkem 2.463 členů ZO a při těchto zásazích odpracovali 736 hodin. Celkové škody způsobené za toto období činí 2,132.000 Kčs a zachráněné hodnoty 47,267.000 Kčs. Že zachráněné hodnoty jsou nejméně 20-ti násobkem způsobených škod není náhodné. Tkví to především ve včasných výjezdech a dobré organizaci vlastních zásahů.

I při hodnocení práce na úseku prevence docílili členové ZO dobrých výsledků. Ve svém volném čase prohlédli na 2.000 objektů, při čemž strávili na 3.500 hodin. Vykonali 115 přednášek na školách, vesnicích a v socialistických organizacích s počtem 345 hodin.

Další tisíce odpracovaných hodin plynou z každoročně uzavíraných socialistických závazků. Jsou věnovány údržbě požární techniky, plnění volebního programu, pomoci zemědělství, zvelebování životního prostředí a jiné. 115 členů darovalo bezplatně svoji krev, byly sebrány tuny kovového šrotu.

Organisace nezůstává nic dlužna ani mládeži. Má svoji základnu s průměrným počtem 25 členů - pionýrů. Z jejich řad byli vychováni mnozí, kteří jsou ve funkci instruktorů a vedoucích. Každým rokem pro své pionýry zajišťuje organisace letní pionýrský tábor v zapůjčeném rekreačním středisku ČSAO Humpolec.

Osłavy 110 let výročí založení požárního sboru města Humpolec pokračovaly 18. června dnem otevřených dveří, promenádním koncertem na náměstí a ná-

mětovým cvičením několika požárních sborů na téže náměstí. V odpoledních hodinách se konaly soutěže požárních družstev mužů i žen, včetně ukázky cvičení mladých požárníků - pionýrů ze ZO Hněvkovice.

Místní občané i občané z okolí projeví velký zájem o život a činnost základní organizace SPO v Humpolci. Všichni vyjadřovali údiv a pochvalu o nově vybudované požární sbornici, o zásazích při represivní činnosti - krátce řečeno humpoleckým požárníkům v jejich práci fandí. To je myslím podstatné.

Na závěr článku si dovoluji citovat z projevu předsedy Měst.NV, že základní organizace SPO Humpolec je platnou složkou národní fronty a vůbec jednou z nejlepších v rámci města. Zbývá tedy na konec, aby tomu bylo tak i v budoucnu.

-Tk-

Vážené soudružky a soudruzi, milí hosté,

scházíme se opět po 10ti letech od uplynulých oslav 100tého výročí založení tehdejšího hasičského sboru v Humpolci. Při poslední zprávě u příležitosti 100tých oslav jsme se podrobně zabývali historií našeho požárního sboru. Historie nám dokazuje, že čím je lidská společnost vyspělejší, tím více a v širším měřítku se naučila využívat významu tepelných vlastností ohně, na druhé straně však tento technický vývoj s sebou přináší i zvýšení nebezpečí jeho škodlivých vlastností, tj. nežádoucích požárů. Lidská společnost při svém vývoji si toto dobře uvědomovala a počala přizpůsobovat tomuto účelu příslušnou ochranu. To také ovlivnilo i vývoj požární techniky. Zatímco v minulosti byla tato založena na lidské síle, postupně byla nahrazována stále účinnějšími stroji a čerpadly. V souvislosti s touto otázkou je nutné si připomenout, že v minulé době hasičské sbory získávaly prostředky na techniku různými sbírkami od majetnějších občanů a majitelů továren.

Humpolecký požární sbor vznikl v roce 1873 a nesl ve svém vývoji stejné znaky jak je o nich hovořeno.

K významným změnám v činnosti a organizaci požární ochrany v našem městě dochází po roce 1948, kdy se u nás požární sbor stal složkou NF a začíná ochraňovat majetek nejen soukromý, ale i socialistický. Podstatná změna nastává i v tom, že zcela vymizely různé spekulativní záměry, jichž se v souvislosti s pojištěním majetku využívalo, a naopak se počínala prosazovat preventivní činnost. Socialistická společnost zcela zákonnitě nemůže mít zájem na požárech - vždyť tyto způsobují škody nám všem.

K další podstatné změně dochází v tom, že požární sbory ztrácí závislost na různých sbírkách a milodarech a jejich činnost plně zabezpečuje stát.

V roce 1951 k tomuto účelu byly při ONV zřízeny Okresní inspekce požární ochrany, které převzaly veškerou péči o materiální zabezpečení veškerých požárních sborů.

Do roku 1950 tehdejší požární sbor měl své působíště "za starou radnicí"; prostory byly stísněné a nevyhovující. Bylo rozhodnuto vystavět novou požární zbrojnici. To se však v plném rozsahu dle plánu nepodařilo a uskutečnila se pouze výstavba garáží. V období roku 1958-1966 došlo k útlumu života organizace. Akceschopnost požárního sboru však i přesto zůstávala na vysoké úrovni. Technika byla s velkým obětováním některých členů dobře udržována a sbor si zachovával i nadále rychlost a včasnost výjezdů. V posledním roce před oslavami 100letého trvání sboru byla provedena MěstNV generální oprava stávajících garáží a s velkým úsilím členů byla dokončena stavba skladu a společenské místnosti. Mimo to brigádnicky došlo k úpravě dvora a prostorů před garážemi. Za dobré výsledky v činnosti požárního sboru byli po zásluze vyzvednuti funkcionáři a členové ve zprávě ke 100-letému výročí trvání požárního sboru.

Při této příležitosti i tak pokládáme za svou povinnost vzpomenout záslužné práce některých členů a funkcionářů, kteří působili po osvobození naší vlasti, Sovětskou armádou a z nichž někteří jsou dosud v našich řadách. Jedná se zejména o velitele tehdejšího požárního sboru Josefa Maršíka, od roku 1946 Oldřicha Pouchlého a do roku 1953 Jana Muchy. Po něm do roku 1963 vykonával funkci velitele s. Bohumil Fučík, který v současné době vykonává funkci předsedy ZO SPO. Od roku 1963 je velitelem s. Jaroslav Ťoukálek. Z dřívějších vrstevníků jsou dosud v našich řadách Karel Hájek, st., Josef Jirků a Štěpán Václav. Po sloučení požárních sborů Rozkoš a Vilémov s Humpolcem se našimi členy stali také s. Miloslav Vaňha a s. František Zatočil. Všem přejevíme v jejich vyšším věku hodně pevného zdraví, aby s námi ve zdraví a dobré pohodě setrvali ještě mnoho dalších let.

V roce 1972 bylo splněno naše přání a došlo k ustavení detašovaného pracoviště VPÚ Pelhřimov se čtyřmi požárníky z povolání. Toto bylo pro naši organizaci velkým přínosem. Ustanovením VPÚ došlo ke zvýšení údržby techniky a podstatně došlo ke zlepšení činnosti na úseku kulturně-masové práce a preventivní činnosti organizace. Zlepšila se také činnost s mládeží, což se odrazilo

ve zvýšení počtu členské základny.

Od dokončení garáží bylo neustále uvažováno pokračovat ve výstavbě celé požární zbrojnice. Se střídavými úspěchy probíhala jednání na úrovni MěstNV i ONV. Ke konečnému rozhodnutí o započatí s touto výstavbou došlo až v roce 1979.

Usnesení ze slavnostní schůze při 100letém výročí pamatovalo na dostavbu požární zbrojnice, ale nikdo z nás si neuměl představit jaké překážky bude nutno překonat než se toto usnesení započne realizovat.

S velkým úsilím a elánem jsme v podzimních měsících 1979 provedli přípravné zemní práce. V roce 1980 po několika průtazích bylo započato s vlastní výstavbou. Myslím, že nic nenadsazují, když uvedu, že iniciativa a velké pracovní úsilí všech našich členů organizace mělo podstatný vliv na zkrácené lhůtě výstavby i na jejím celkovém rozpočtu. Na rekonstrukci nové požární zbrojnice naši členové a členky odpracovali do této doby celkem více jak 6 500 brigádnických hodin. V průběhu rekonstrukce jsme prováděli vyhodnocování členů, kteří se podíleli největším počtem odpracovaných brigádnických hodin a tyto členy jsme odměňovali věcnými dary. Celá naše organizace dospěla k závěru, že za všechny organizační starosti a mimořádné pracovní úsilí v tomto směru zaslouží zvláštní ohodnocení s. Jan Komre. Za tuto svoji činnost byl odměněn rodinným zájezdem do SSSR. I ostatní členové mají nemalou zásluhu na tom, že dnešní slavnostní schůze se koná v tomto příjemném prostředí. Jak jsem již řekl, dali jsme celou řadu odměn za nejvyšší počty odpracovaných brigádnických hodin a mimořádnou aktivitu. Vážíme si však práce všech a to tím více, že byla vykonána v době jejich pracovního volna, že to bylo ve většině případů na úkor svého pohodlí^a na úkor věnování se svým rodinám. Nikdo v tomto případě nemůže zhodnotit morální obsah vykonané práce a kladného postoje řady členů, členek i ostatních občanů, kteří nám pomáhali. Příkladem bych uvedl s. Miloslava Berana, který v poslední době prováděl za pomoci ostatních přestřikání všech požárních vozů, které byly po dobu výstavby vystaveny všem povětrnostním vlivům a používáním byly značně opotřebovány. Hodnota jeho práce je

o to vyšší, že jeho zdravotní stav byl v této době povážlivý. Je celá řada dalších členů, kteří na rekonstrukci odpracovali více jak 200 brigádnických hodin a snad většina těch, co mají odpracováno více jako 150 brigádnických hodin.

Také naše ženy se nemalou měrou podílely na úklidových a dokončovacích pracích. Když vezmeme v úvahu, že na úklidové práce bylo v rozpočtu pamatováno částkou 10 tis. Kčs a úklid se prováděl několikrát - co k tomu více dodat? Stojí rovněž za zmínku i to, že ušily 240 bm záclon a stejný počet běž. metrů závěsů, že umyly všechna okna a další a další práce. Nelze přehlédnout tu skutečnost, že jsou všechny zaměstnané a vzorně se starají o naše rodiny. Tento postoj jistě nedokazuje pouze formální přístup k plnění závazku, ale u všech bez výjimky ten nejlepší poměr k hodnotám, které pro nás i naši společnost byly vytvořeny. Záměrně se v tomto případě nevyjadřujeme o vyčíslení v korunách, máme za to, že morální hodnoty člověka jsou - zejména v dnešní době - pro naši společnost daleko cennější.

Naším prvořadým posláním i přes předchozí úkoly, které jsme byli nuceni plnit, a dnešním dnem jsme je téměř dokončili, zůstává ochrana majetku socialistické společnosti a všech spoluobčanů. V tomto směru můžeme konstatovat, že pokračujeme ve šlépějích našich předchůdců, neboť v represivní činnosti jsme stále docílovali dobrých výsledků co do včasnosti výjezdů i do efektivnosti zásahů. V posledních deseti letech jsme měli 240 evidovaných výjezdů, při kterých s námi spolupracovalo 52 jiných požárních sborů. Při uvedeném počtu výjezdů jsme strávili 736 hodin. Na výjezdech se celkem za uplynulých deset let podílelo 2 463 našich členů. Při uvedených 240ti zásazích byla vyčíslena škoda v celkové výši 2 mil. 132 tis. 035 Kčs, uchráněných hodnot bylo vyčísleno za 47 mil. 267 tis. Kčs. Všechna uvedená čísla se opírají o výkazy po každém jednotlivém zásahu. Z těchto čísel je nejvíce patrné jaké zásluhy má naše organizace SPO na ochraně socialistického i soukromého majetku. Za svoji práci se v tomto směru rozhodně nemusíme hambat.

S ochranou socialistického i soukromého majetku v dnešní době úzce souvisí prevence, o které se již výše zmiňujeme. Na tomto

úseku jsme v hodnoceném období 10ti let ve svém volném čase odpracovali 3 500 hodin při preventivních prohlídkách ve 2 000 objektech. Mimo to jsme vykonali 115 přednášek na školách, vesnicích a v socialistických organizacích při nichž strávená doba činí 345 hodin. Jsme si vědomi, že výstavba nás časově vyčerpávala a to také ovlivnilo i činnost na úseku prevence. V příštích letech si v tomto směru svoje úkoly rozdělíme tak, abychom čestně obstáli.

Každým rokem při výročních členských schůzích si vytyčujeme úkoly na následný rok formou závazku. Při hodnocení za uplynulých 10 let konstatujeme, že jsme odpracovali 15 tis. brigádnických hodin na údržbě požární techniky, 1 tis. hodin při plnění "Volebního programu", 1 500 hodin na obecné vybavenosti, 750 hodin na zvelebování životního prostředí. Naši členové darovali 115krát bezplatně svoji krev. Pro zemědělství jsme odpracovali 2 500 brigádnických hodin a odevzdali jsme průměrně ročně 10 q železného šrotu do sběrných surovin. Naše závazky byly vždy reálné a čestně jsme se s nimi každým rokem vypořádali.

Nadále jsme svoji pozornost v hodnoceném období věnovali naši nástupcům - mládeži. Po všechna léta mají na tomto úseku velkou zásluhu na práci s pionýry naši členové s. Pavel Krejčí a s. Věra Prokúpková. Vyhovali z řad pionýrů naše nyní již mladé členy, kteří jim v práci pomáhají jako instruktoři a vedoucí oddílů. Členská základna, s níž jmenovaní pracují, se pohybuje ročně kolem 25ti členů. Pro pionýry každým rokem zajišťujeme letní pionýrský tábor, většinou na Nové Valše u Petrovic, což nám umožňuje ČSAO Humpolec. Naši pionýři se také každým rokem zúčastňují celostátní soutěže "Plamen". Pomoc z naší strany je jim poskytována organizačním zajištěním. Věříme, že i na tomto úseku po úplném dokončení prací na nové budově budeme moci věnovat více času našim nástupcům.

Mimo uvedených akcí jsme vykonávali celou řadu drobných pomoci našim společenským organizacím, podnikům a spoluobčanům. Tato pomoc byla jistě dobrým přínosem k utužování vzájemných vztahů a dobré pověsti naší organizace.

Tradičně jsme nadále udržovali dobré přátelské vztahy s našimi družebními přáteli v Těškovicích u Opavy. Dovolte mi jim zvláště z tohoto místa poděkovat za veškerou pomoc, které se nám z jejich strany dostalo, hlavně při přestavbě požární zbrojnice. Věřím, že i nadále se budou tyto dobré přátelské vztahy rozvíjet.

Při této příležitosti také děkuji všem podnikům, organizacím i nečlenům, kteří nám význačnou měrou při výstavbě požární zbrojnice i jiné činnosti poskytovali všestrannou pomoc.

Po-kládám dále za povinnost poděkovat i požárním sborům z okolí, se kterými při represivní činnosti úzce spolupracujeme a mohu říci, že tato spolupráce je velmi dobrá.

Nakonec si ponechávám vyslovení díků zástupcům MěstNV v Humpolci, ONV v Pelhřimově a všem ostatním nadřizeným orgánům, kteří nám v naší práci byli jakýmkoliv způsobem nápomocni.

Děkuji i všem členům naší základní organizace, kteří se podíleli na všech výsledcích vykazované práce ve zprávě a všem Vám přeji do dalších let hodně pevného zdraví, úspěchů v osobním i společenském životě.

Nástup - roč. 33, 1983

Muzeum dr. Aleše Hrdličky v Humpolci

zve na výstavu

obrazů a grafiky

zasloužilého umělce akademického malíře

Františka EMLERA

Slavnostní zahájení se uskuteční v neděli 12. června 1983
v 10.00 hodin ve výstavní síni pobočky muzea na Dolním
náměstí 253

Úvodní slovo dr. Jaroslav Hlaváček

12. června — 30. září 1983

Humpolecké výstavy

Otevření výstavy obrazů zasloužilého umělce, akademického malíře Františka Emlera se stalo velkým kulturním zážitkem pro celou umělní milovnou humpoleckou veřejnost.

Vše začalo precizním uvedením ředitelkou muzea dr. Ilonou Kostřicovou, pokračovalo skvěle předneseným Andantem cantabilem P. I. Čajkovského Pelhřimovským kvartetem a zlidštěním autora úvodními slovy skutečného výtvarného odborníka dr. J. Hlaváčka.

Na všechny přítomné zapůsobilo sugestivní vyznání samotného umělce, který vyprávěl o svém životě i tvorbě. Od svých počátků, přes studie až po dnešek.

Narodil se v Přelouči 20. července 1912. O svých začátcích vypráví: „Pomalu jsem se stal z malého kluka, který prožil šťastné dětství, gymnazistou. Učil jsem se celkem dobře až do kvarty. Tehdy jsme v Pardubicích dostali na kreslení prof. Vojtěcha Sedláčka. Dovolil nám dívat se, když maloval ve svém kabinetu, a já byl ztracen. Od té doby jsem jen maloval a gymnázium jen s bídou prolézal.“

Emlerovi se vyplnil jeho sen. Začal studovat na Akademii. Stal se žákem nezapomenutelného profesora Otakara Nejedlého. Pak přišlo seznámení s Jadránem, Římem, Benátkami. A nakonec — naše Vysočina, které zůstal věrný dodneška.

Po válce v roce 1945 se znovu zapsal na Akademii do grafické speciálky profesora V. Pukla. Potom přichází francouzské stipendium — Paříž. A přišly ceny a uznání. A po nich ověřený návrat do vlasti. Emler vystavuje a získává uznání i doma. Počet jeho výstav jde do mnoha desítek, zrovna jako cen a uznání. Úspěšná tvorba tohoto významného výtvarníka byla oceněna v roce 1982, kdy byl akademický malíř František Emler jmenován Zasloužilým umělcem.

Humpolec si klade za čest, že se stal dalším místem, ve kterém F. Emler vystavuje. Je to překrásná výstava. Bude otevřena do 30. září. Naskýtá se tak možnost návštěvy této výstavy i zájemcům z okolních míst. Věřte, nebudete zklamáni!

V horní budově muzea dr. A. Hrdličky vystavuje své práce malíř-amatér Jiří Vazač. Vazač je humpolecký rodák, k rodišti má citový vztah, takže jeho humpolecké motivy mizících chalup a zákoutí krajina kolem, vzbuzuje zaslouženou pozornost. Jeho tempery mají velmi dobrou úroveň; jsou vzdušné, až básnický zpěvné. V olejích má autor ještě rezervy. Každopádně výstava stojí za zhlédnutí.

FRANTIŠEK BRZON

Výtvarné léto v humpoleckém muzeu

Muzeum dr. A. Hrdličky úspěšně pokračuje v dlouholeté tradici výtvarné výchovy humpolecké veřejnosti a svou bohatou výstavní činností si získalo dobré jméno mezi českými výtvarníky. A tak není divu, že termíny pro obě výstavní síně jsou zadány již na dva příští roky. Pro letošní období dovolených a prázdninového putování obyvatelstva byla již v červnu otevřena v městské galerii výstava obrazů zasl. umělce Františka Emlera z Prahy.

Ve výstavní síni muzea na Horním náměstí byla pak minulý pátek otevřena výstava mladé brněnské výtvarnice, ak. malířky Vladimíry Sedlákové, s názvem „Analytické sondáže“. Jejím pozváním do Humpolce chce zdejší muzeum ukázat přátelům umění netradiční výtvarné projevy.

Malířská a grafická tvorba mladé brněnské výtvarnice se totiž na první pohled zřetelně liší od projevu jejích generačních vrstevníků. Ve svých pracích výtvarnými prostředky odpovídá na otázky vztahu člověka k prostředí, a to jak k nejbližšímu interiéru, tak k prostředí města, a potom zejména chce přispět k pochopení struktury stroje ve vztahu k člověku. Výstavu otevřel dr. Zdeněk Čubrda, tajemník Svazu čs. výtvarných umělců z Brna.

JIRÍ RYCHETSKÝ

Muzeum dr. Aleše Hrdličky
v Humpolci
zve na výstavu obrazů a grafiky

VLADIMÍRY SEDLÁKOVÉ
ANALYTICKÉ SONDÁŽE

Zahájení v pátek 15. července 1983 v 16 hodin
ve výstavní síni muzea na Horním náměstí

K výstavě promluví PhDr. Zdeněk Čubrda

Otevřeno: pondělí - sobota 9 - 11, 14 - 16 (ve středu 11 - 18)
neděle 9 - 11 hodin. Výstava potrvá do 14. srpna 1983

Nástup - roč.33, 1.9.1983

UPŘÍMNĚ VÁS ZVEME NA ZAHÁJENÍ VÝSTAVY

národního umělce

ARNOŠTA PADERLÍKA

**VE VÝSTAVNÍ SÍNĚ MUZEA ALEŠE HRDLIČKY
V HUMPOLCI VE STŘEDU 17. SRPNA 1983 V 17 HODIN**

VÝSTAVA POTRVÁ DO 12. ZÁŘÍ 1983

Národní umělec A. Paderlik v Humpolci

Krátce po páté hodině odpolední 17. srpna zahájila vernisáž kreseb a studií národního umělce Arnošta Paderlíka ve výstavní síni Muzea dr. Aleše Hrdličky v Humpolci jeho ředitelka dr. Ilona Kostřicová. Uvítala hosty, mezi nimiž byl i ideologický tajemník OV KSC František Ježek, vedoucí odboru kultury ONV Vlasta Veselá, zástupce redakce Zemědělských novin, s nimiž muzeum společně tuto výstavu uspořádalo u příležitosti jezdeckých závodů Zlatá podkova ZN.

Pak už zaznělo varhanní preludium Petra Hrachy. Vlastní úvodní slovo přednesl šéfredaktor ZN Ladislav Kulhánek, který návštěvníky seznámil s nejdůležitějšími daty z plodné výtvarné činnosti tohoto vynikajícího výtvarníka.

Arnošt Paderlík se narodil 1. prosince 1919 v Nučicích. Studoval na uměleckoprůmyslové škole v Praze u prof. Františka Kysely. Dále se stává asistentem u V. Makovského ve Zlíně (Gottwaldově). Pak se sdružuje s výtvarně i politicky blízkými malíři ve skupinu „7 v říjnu“.

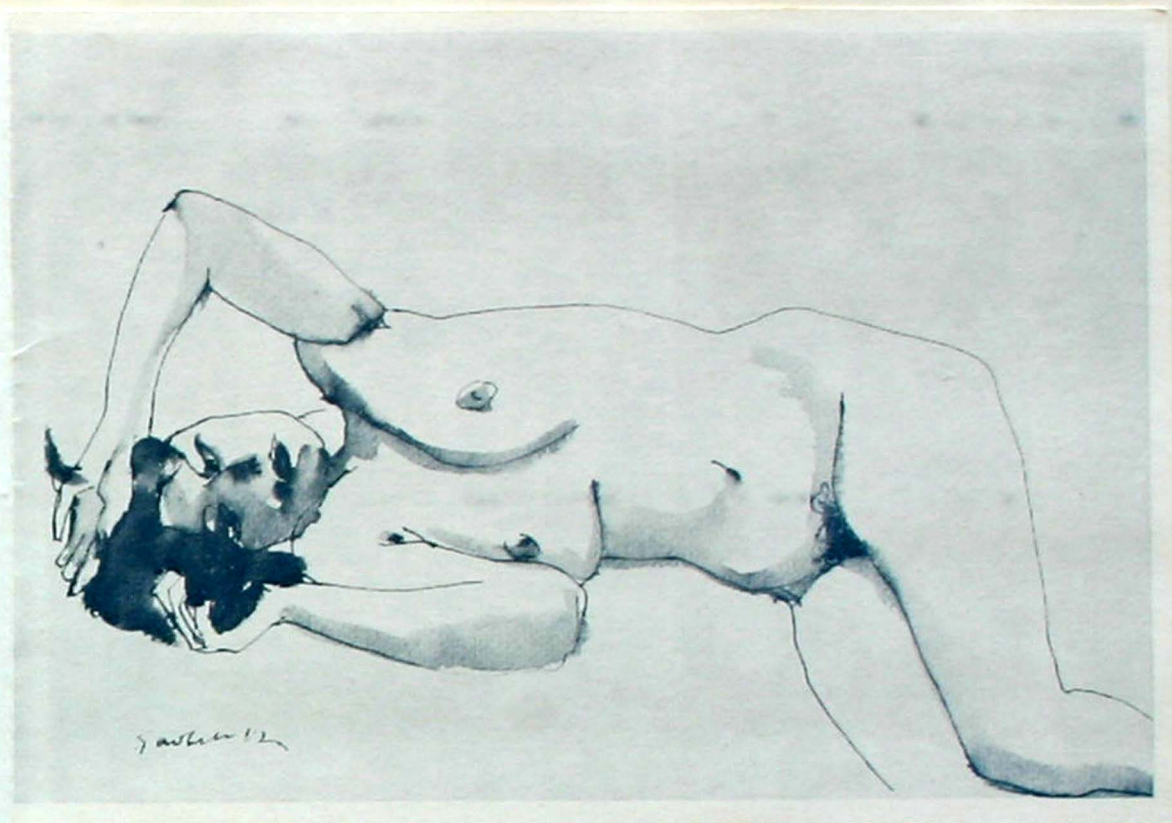
A potom následuje dlouhá řada výstav doma i v cizině. Je to předlouhá řada jmen, počínaje Paříží, Bruselem, Moskvou, Antverpami, Varšavou a konče Los Angeles, Tokiem, Tunisem, Káhirou, Teheránem atd. Po těchto úspěších přišla i jeho pedagogická činnost: stává se profesorem na AVU v Praze. A znovu se dále objevují jeho práce na výstavách ve všech evropských i v mnohých asijských, afrických a amerických státech.

Ani vyznamenání nejdají na sebe dlouho čekat. V roce 1981 přichází úspěch největší. Prof. A. Paderlík je prohlášen národním umělcem. Komorní humpolecká výstava ukazuje skutečně jen zlomek z Mistrovny tvorby. Ale i tak je to výstava vynikající. Oldřich Jenařík, odborník a znalec Paderlíkova umění, o jeho tvorbě říká: Síla uměleckého projevu a zážitků vytryskuje z jeho díla při každém setkání a neúprosně se přenáší na diváky. Zaujme, přidrží a začíná ten kouzelný proces pronikání krásy a radosti.

Co říci nakonec? Snad jen lapidární slova, která vystihují vás: Kdo umí, ten umí. Výstava trvá do 12. září.

FRANTIŠEK BRZON

Nástup - roč.33, 1.9.1983

Národní umělec A. Paderlik v Humpolci

Krátce po páté hodině odpolední 17. srpna zahájila vernisáž kreseb a studií národního umělce Arnošta Paderlika ve výstavní síni Muzea dr. Aleše Hrdličky v Humpolci jeho ředitelka dr. Ilona Kostřicová. Uvítala hosty, mezi nimiž byl i ideologický tajemník OV KSČ František Ježek, vedoucí odboru kultury ONV Vlasta Veselá, zástupce redakce Zemědělských novin, s nimiž muzeum společně tuto výstavu uspořádalo u příležitosti jezdeckých závodů Zlatá podkova ZN.

Pak už zaznělo varhanní preludium Petra Hracha. Vlastní úvodní slovo přednesl šéfredaktor ZN Ladislav Kulhánek, který návštěvníky seznámil s nejdůležitějšími daty z plodné výtvarné činnosti tohoto vynikajícího výtvarníka.

Arnošt Paderlik se narodil 1. prosince 1919 v Nučicích. Studoval na uměleckoprůmyslové škole v Praze u prof. Františka Kysely. Dále se stává asistentem u V. Makovského ve Zlíně (Gottwaldově). Pak se sdružuje s výtvarně i politicky blízkými malíři ve skupinu „7 v říjnu“.

A potom následuje dlouhá řada výstav doma i v cizině. Je to předlouhá řada jmen, počínaje Paříží, Bruselům, Moskvou, Antverpami, Varšavou a konče Los Angeles, Tokiem, Tunísem, Káhirou, Tehránem atd. Po těchto úspěších přišla i jeho pedagogická činnost: stává se profesorem na AVU v Praze, a znovu se dále objevují jeho práce na výstavách ve všech evropských i v mnohých asijských, afrických a amerických státech.

Ani významnější nečakají na sebe dlouho čekat. V roce 1981 přichází úspěch největší. Prof. A. Paderlik je prohlášen národním umělcem. Komorní humpolecká výstava ukazuje skutečně jen zlomek z Mistrovny tvorby. Ale i tak je to výstava vynikající. Oldřich Janáček, odborník a znalec Paderlikova umění, o jeho tvorbě říká: Síla uměleckého projevu a zážitků vytryskuje z jeho díla při každém setkání a neuprosně se přenáší na diváky. Zaujme, přidrží a začíná ten kouzelný proces pronikání krásy a radosti.

Co říci nakonec? Snad jen lapidární slova, která vystihují vše: Kde umí, ten umí! Výstava trvá do 12. září.

FRANTIŠEK BRZŇ

Nástup - roč. 33, 1983

Tradice pokračuje

Mahlerova hudba, báseň Františka Brzoně, umělecké čtení z kapitál knihy Chlapec z armádou v podání nejlepších humpoleckých recitátorek Neomytkové, Krejčí a Strádalové, vytvořilo skvělou atmosféru pro slavnostní zasedání městského národního výboru v Humpolci u příležitosti 40. výročí úmrtí dr. Aleše Hrdličky, vyhodnocení Hrdličkových cen a udělení dalších Hrdličkových medailí z oboru antropologie.

Slavnostní zasedání zahájil a řídil místopředseda MěstNV V. Markvart, který uvítal milé hosty - tajemníka pro ideologickou práci OV KSČ Františka Ježka, místopředsedkyni ONV

Františku Dvořákovou, člena předsednictva OV NF Františka Soukupa, který předal Humpoleckým čestné uznání ÚV NF ČSR za jejich budovatelskou činnost, předsedu MěstV KSČ v Humpolci A. Pustinu, předsedu MěstV NF Miloslava Vystrčila a další hosty.

Člen vědecké rady prof. dr. Josef Klementa, CSc., potom vyhlásil vítěze Hrdličkových cen. Z osmi vyhodnocených v kategorii prací studentské vědecké odborné činnosti získal 1. místo **Bořivoj Petrák** z fakulty dětského lékařství UK v Praze. V kategorii diplomových prací zvítězila **dr. Ludmila Kračovičová** z přírodovědecké fakulty KU v Bratislavě. Dalšími nositeli tradičních pamětních medailí dr. A. Hrdličky se pak stali: **MUDr., RNDr. M. Černý, CSc.**, z katedry normální anatomie lékařské fakulty v Olomouci, **MUDr. František Strelka, CSc.**, který je vědeckým pracovníkem Výzkumného ústavu hygieny práce a chorob z povolání v Bratislavě, a vedoucí oddělení antropologie PF UP v Olomouci **MUDr. Ladislav Črhák, CSc.**

Ceny i medaile vyznamenaným předávali předseda městského NV ing. Zdeněk Beránek a tajemník MěstNV Jan Vondrák, též nositel Hrdličkovy medaile. 5. září 1983 se opět zapsalo zlatým písmem do kroniky vztahů Hrdlička - věda - Humpolec. Úroveň a vedení slavnostního zasedání posunulo toto shromáždění do vysoké kulturně politické polohy.

F. J. BRYCH

Nástup - roč. 33, 1983

MUZEUM DR. ALEŠE HRDLÍČKY V HUMPOLCI

MILOSLAV
PEČINKA
KRESBY
GRAFKA
1978-1983

OD 15. ZÁŘÍ DO 6. ŘÍJNA 1983

Výstava kreseb a grafik

Akademický malíř Miloš Pečinka vystavuje ve dnech 15. září až 6. října v Muzeu dr. Aleše Hrdličky v Humpolci kresby a grafiku, které vytvořil za posledních pět let. Různými technikami od tužky, až po barevné křidy a akvarely zachycuje osobitým malířským rukopisem zkratky krajinné motivy z Českomoravské vysočiny včetně Humpolce. Kraj, který už byl zdrojem inspirace tolika malířům, je i jemu nevyčerpatelným zdrojem poznání a motivů, v nichž vyjadřuje svůj obdiv a lásku rodné zemi a její krásu zachycuje z nečekaných úhlů pohledu.

M. Pečinka není jen krajinář, ale i figuralista, a touto tvorbou začínal svoji uměleckou dráhu. Zde tento žánr prezentuje ve dvou cyklech. Jsou to poetické monotypy převážně s tematikou umění (Tvůrce, Režisérka, Karneval, Na pódiu) a potom suchá jehla, v nichž až se snovou fantazií ilustruje poesii svého strýce Františka Pečinky, malíře a básníka, zemřelého už v první světové válce, ale jehož odkaz má dnešku stále co říci.

Výstavu uzavírají kolorované dekorativní návrhy a návrh na nástěnnou malbu pro výzdobu mateřské školy, dokazující, jak blízký je mu pohádkový svět dětí. Výstava je svědectvím tvůrčí zralosti umělce, který za čtyři měsíce oslaví svoji šedesátku.

-aš-

Motiv ze starého Humpolce, rudka, r. 1982

ZIVOTOPIISNE ÚDAJE

- 30. 1. 1924 – narozen v Ostravě
- 1941–1943 – Střední uměleckoprůmyslová škola Brno (obor dekorativní, reklamní a užité grafiky)
- 1945–1949 – Akademie výtvarných umění v Praze (prof. Vlastimil Rada)
- 1949–1965 – pracoval jako uměleckoprůmyslový výtvarník, do roku 1953 v Ostravě, od roku 1953 v Jihlavě, kde dosud trvale žije
- 1965 – nastoupil jako výtvarný pedagog na LSU v Chotěboři, dodnes zde působí a má zde ateliér
- 1969–1970 – absolutorium na Akademii výtvarných umění v Praze (prof. František Jiroudek)
- 1978 – začal pracovat v oblasti dekorativních návrhů pro interiéry budov

SAMOSTATNÉ VÝSTAVY

- 1965 – obrazy, kresby – Brno
- 1969 – obrazy krajín – Chotěboř
- 1973 – „Hudební motivy“, obrazy, kresby, grafika – Jaroměřice, zámek (spolu s Cyrilem Boudou)
- 1979 – obrazy – Brno, Klub školství
- 1980 – obrazy, kresby – Chotěboř, SKP
- 1982 – motivy z Ostravska – Ostrava
- 1982 – obrazy, kresby, monotypy – Chotěboř, zámek

REALIZACE DEKORATIVNÍCH NÁVRHŮ

- 1978–1980 – 2 velké mozaiky a malé obrazce (malované kachle), Havlíčkův Brod, mateřská škola
- 1980–1981 – mozaika z malovaných kachlů, Chotěboř, městské jesle a mateřská škola
- 1981–1982 – dekorativní barevné smalty, Chotěboř, závodní klub Chotěbořských strojřin

MILOSLAV PEČINKA KRESBY GRAFIKA

1978-1983

OD 15. ZÁŘÍ DO 6. ŘÍJNA 1983

Výstava kreseb a grafiky Miloslava Pečinky v humpoleckém muzeu je ukázkou ze dvou odvětví jeho tematicky bohatého a ve výtvarných technikách rozmanitého díla. Střídají se v něm krajiny – domácí i cizí – záběry z měst i vesnice s motivy figurálními, stejně jako se v něm prolíná zcela objektivní přístup k viděné skutečnosti se subjektivním, až snově zbarveným chápáním námětu nebo se zhmotněním životních pocitů.

V krajinomalbě objevuje Pečinka stále znovu Vysočinu a Železné hory, partie z Chotěbořska, Havlíčkobrodská, Jihlavska a Humpolecka. S oblibou maluje a kreslí též tiché maloměstské uličky a opuštěné dvorky. Z tvorby figurální nutno připomenout především cyklus obrazů a kreseb inspirovaných hudbou – „Hudební motivy“ (1971–1972). Na něj potom volně navazují malby „Ze světa hudby“ (1980) a dva cykly obrazů a monotypů „Osudy lidí“ a „Antické myty“ z let 1982–1983.

V tvorbě Miloslava Pečinky má své důležité místo kresba. Slouží mu hlavně k rychlému záznamu při toulkách přírodou, odkud si přináší množství skic tužkou či rudkou, které jsou východiskem k další práci – k obrazu, ke grafickému listu. Mnohé z nich, precizně propracované nebo doplněné barvou, mají charakter definitivního díla. Také grafika, vyznačující se stejnou tematickou rozmanitostí jako jeho malba, má zde své samostatné a nezanedbatelné místo. Koloristické cítění malíře vede autora hlavně ke dvoubarevným linořezům, barevným litografiím a monotypům jasných, pastelových barev v kontrastu s černou. Monotypy větších formátů – květinové motivy, figury, hlavy – se přibližují svým účinkem i funkcí obrazu.

V posledních letech se Miloslav Pečinka zabývá také pracemi dekorativního rázu, zejména malbou na glazované kachle, z nichž potom sestavuje větší plošné obrazce.

Ve vystaveném souboru kreseb a grafických listů, které vznikly v letech 1978–1983, převládají krajinné motivy z Vysočiny a Železných hor. Je doplněn několika ukázkami drobných, intimně laděných grafik a kreseb z let 1972–1973, jimiž umělec doprovodil verše svého strýce, malíře a básníka Františka Pečinky.

J. Boučková

Jihlavská ulička, kresba tuší, r. 1978

Poslední rozloučení s předválečným členem KSČ
Nástup - roč. 33, 1983

Za soudruhem OTTOU SÁGLEM

Ve čtvrtek 22. září 1983 jsme se v obřadní síni v Humpolci naposledy rozloučili s předválečným členem KSČ soudruhem Ottou Ságlem. Zemřel v neděli 18. září po delší nemoci ve věku 68 let.

V Otto Ságlovi ztrácí Komunistická strana Československa obětavého a zasloužilého člena strany, který celý svůj život zasvětil boji dělnické třídy a úsilí o vybudování socialismu v naší vlasti.

Soudruh Ságla se narodil 16. dubna 1915 v chudé dělnické rodině. Již jako malý chlapec poznal bídu, hlad a útrapy tehdejší první republiky. Snad právě proto byl celý jeho život zaměřen k jedinému cíli — žít a pracovat pro nejkrásnější hodnoty — pro štěstí, mír a klid, pro tvořivou práci.

Jeho politické dozrávání v přesvědčeného komunistu, bojovníka proti fašismu, je spojeno s konkrétní znalostí sociálních podmínek a společenských rozporů předmnichovské republiky.

V této době úzce spolupracoval s významnými činiteli komunistického hnutí, svůj osud navždy spojil se zájmy dělnické třídy a postavil se do řad těch, kteří se nejvíce zasloužili o vítězství socialismu, jehož vymoženosti patří dnes všem pracujícím.

Nejtěžší životní zkouškou prošel

ve vyhlazovacím koncentračním táboře, jehož hrůzu mu pomáhaly překonat pevné morální a komunistické vlastnosti, jeho fyzická odolnost a četná přátelství s řadou spoluvězňů z různých zemí Evropy a společná nenávisť k fašismu.

Po osvobození se vrátil nezloben, vrátil se jako přesvědčený přítel Sovětského svazu a jeho lidu, vrátil se s vyhraněným světovým názorem, a proto již v roce 1945 se aktivně znovu zapojil do politické práce jako předseda základní organizace KSČ. V roce 1948 byl jedním ze zakládajících členů LM na závodě Sukno 08 Humpolec.

Po celé období obětavě pomáhal při kolektivizaci vesnice, která znamenala zásadní přelom v životě vesnického člověka, navštěvoval schůze, přednášel, besedoval, pomáhal všude tam, kde to bylo třeba.

Aktivně pracoval jako člen společenských organizací NF, především ve Svazu protifašistických bojovníků, v SČSP. Jeho životním cílem bylo upevňování a prohlubování bratrství a přátelství se Sovětským svazem, boj za udržení míru a proti nebezpečí neofašismu.

Po celý život soudruh Ságla nepomínil ani na svoji rodinu. Osobním životem dal nejlepší příklad svým dětem. Za to, co pro socialistickou společnost vykonal, patří poděkování i soudružce Ságlové, která byla vždy oporou v jeho plodném životě a především v posledních letech jeho života, kdy se jeho zdravotní stav v důsledku podlomeného zdraví z koncentračního tábora velmi zhoršil.

Za celoživotní aktivitu a poctivou práci byl soudruh Ságla oceněn řadou stranických, státních i společenských vyznamenání.

Život soudruha Ságla nekončí. Pokračuje v díle, které zanechal v životě děti, přátel a všech lidí, kteří se setkali s jeho obětavostí, životním elánem a aktivitou.

Čest jeho památce!

Nástup - roč. 33, 1983

V N. P. SUKNO HUMPOLEC SE EXPORT DÁŘÍ

Pozornost vývozním úkolům

Za sedm měsíců letošního roku plní pracující n. p. Sukno Humpolec úkoly vývozu do socialistických zemí ve velkoobchodních cenách na 102,94 procenta, do socialistických zemí na 120,74 procenta. Z ročního plánu bylo exportováno kolem sedmdesáti procent, přičemž plánovaný podíl za sedm měsíců činí 57,6 proc. Odkud pramení úspěchy v oblasti exportu?

V Suknu Humpolec důsledně dbají na soustavné sledování novinek na světových trzích, zvýšenou pozornost věnují inovaci výrobního programu především na vývoz. Nové výrobky pak slouží i k obměně nabídkových kolekcí pro vnitřní trh. Podniku zahraničního obchodu Centrotex nabízí Sukno Humpolec takové zboží, které je na zahraničním trhu vyhledáváno. Na kapitalistickém trhu má úspěch jen ten výrobce, který má velmi kvalitní zboží a je také schopen je dodat v krátkých termínech. I to se podniku daří. A výsledný efekt? Sukno Humpolec nemá vážné problémy s plněním plánu vývozu. Naopak je v poslední době požadavek ze strany Centrotexu vyšší než je Sukno schopno vyrobit.

Otázkám spojeným s vývozem věnují vedoucí hospodářští pracovníci každodenní péči. Na jednotlivých závodech jsou jmenováni vedoucí pracovníci, kteří zodpovídají za včasné a kvalitní splnění exportních dodávek.

Denně je plnění sledováno v útvaru řízení výroby. Na pracovních poradách jsou všichni pracující seznamováni s výsledky vývozu. Obdobně jsou úkoly projednávány ve výborových a členských schůzích KSČ a na celozávodních schůzích ZV ROH. Také prostřednictvím názorné agitace se mohou pracující seznámit s výsledky své práce.

Lép

● Na letošních Jihočeských textilních trzích byla oceněna bronzovým kolovratem dámská šatovka Šerpala ze stoprocentní vlny. Je to výrobek n. p. Sukno v Humpolci.

Textiláci jsou pro mír

V pondělí 24. října se konal v rámci Týdne OSN za odzbrojení mírový mítink v n. p. Sukno 02 v Humpolci-Brance.

Předsedkyně ZV ROH Věra Čermáková uvítala vzácného hosta, předsedu České mírové rady prof. ANTONINA STEJSKALA, dále podnikového ředitele a poslance KNV Josefa Marsíka, předsedu OOR Miroslava Nejedlého, ředitele závodu a. Zajíčka, za ZO KSČ M. Kutivašera a další hosty a představitele.

Hlavní mírový projev přednesl prof. A. Stejskal. Ukázal na konkrétních případech na nesmyslnost atomového vyzbrojování. Třeba: za jednu americkou raketu by se dalo postavit 800 škol pro 800 000 dětí. A takových raket má být na

Západě rozmístěno 572. Z mírového mítinku byla odeslána rezoluce na velvyslanectví USA následujícího znění:

My, pracující závodu 02 Sukno, n. p. Humpolec-Branka, shromáždění na mírovém mítinku, protestujeme proti militaristickým úmyslům vlád USA a jejich spojenců proti rozmístění nových amerických raket v západní Evropě.

Důrazně odsuzujeme možnost realizace těchto úmyslů, které jsou v rozporu s lidským svědomím a rozumem.

Chceme žít, pracovat a budovat naši krásnou vlast v míru, chceme, aby všechny tvořivé síly a schopnosti všech národů sloužily k blahu a lepšímu životu všeho lidstva.

-BR-

Nástup - roč. 33, č. 6, 10. 1983

Rok českého divadla v Humpolci

Humpolečtí ochotníci zahájili Rok českého divadla s nevídaným úspěchem. Vybrali si k tomu hru Jiřího Hubače *Dům na nebesích*. V krátkosti: je to jedinečně napsaná hra, až překvapivě dobře zahráná ochotníky, jejichž úroveň se blíží profesionální.

Jiří Hubač je již znám široké divácké veřejnosti a jeho hry nesou punc vysoké kvality. I jeho *Dům na nebesích* je „obsazen“ jedinečnými typy a charaktery, jímž se život většinou nepovedl. Vane z ní nostalgie ztracených chvil, stárí se vzpomínkou na sílu, jak již vše autor překrásně vyjádřil v nepřekonatelných televizních *Nezralých malinách*.

V *Domě na nebesích* je stěžejní postavou stárnoucí Karla, taklik starostlivá žena, která vůbec nemyslí na sebe, naopak — rozdává se, aniž by čekala nějaký vděk. Je to role tragikomická, jako i celá hra, je v ní humor, který člověka vede k zamyšlení.

Divadelní soubor Jindřicha Honzla ZK Zálesí v Humpolci šel pod vedením nedostižného Františka Kryštůfka na svou novou hru s promyšleným plánem. Navázal kontakt s profesionály z Horáckého divadla. Pomoc režiséra Pavla Harvána a výtvarníka scény Jindřicha Boška je tu patrna. A vlastní uměleckoorganizační Kryštůfkova práce s jeho herci jen dokreslila a podtrhla dramatičnost hry.

Po tři dny vyprodaný Spolkový dům (1200 diváků) tleskal hercům i dramatikovi. Je to k neuvěření. Zatímco jinde mají divadelníci potíže s návštěvami, v Humpolci divadlu lidé fandí a návštěvy jsou velmi vysoké. Potlesk si vysloužili všichni. Výkon Zdeny Kovářové (Klára) byl vysoko nad ochotnickou normou. Opravdu skvělý „Paní domácí“ Miluše Strádalové byla rovněž jedinečná. Tato postava, jistě dlouho nevytíží divákům z paměti. Pochvalu zaslouží i „Erika“ Dany Vřešťalové — dosud hlasově syrová — ale růst je tu patrný. Mužští herci jsou již tradičně výborní. Jejich komediálnost často strhává. Ať už to byl „Otec“ Jaroslava Nováka, či „Karel“ Františka Vondráčka anebo „Fanda“ Jana Dvořáka — všechny role zaujaly a herci odvedli vše, co v nich je. Že nejsou malí herci, ale jen menší role, dokázali i ti, co v nich hráli. Stáňa Vaňhová (Květa) a Jiří Vlastník (Carda). Uznání zaslouží i celé zakulisí.

Humpolečtí ochotníci odvádějí dobrou práci. Se svým diváckým zázemím ukazují, jak má vypadat ZUČ v praxi. Jsou bez jakékoliv finanční dotace, a to je dnes, v době šetření co říci.

FRANTIŠEK BRZON

NAVŠTIVTE NOVÉ NÁKUPNÍ STŘEDISKO V HUMPOLCI

Spotřební družstvo Jednota
v Kamenici nad Lipou otevřelo
novou provozní jednotku
s úseky sortimentu :

Průmyslové zboží tel. 2260
Drogerie tel. 2131
Potraviny tel. 2120
Bufet – Občerstvení tel. 2263
Vedoucí provozovny tel. 2263

Příjemné moderní prostředí
a dostatečné prodejní plochy
usnadní výběr zboží.

Nákup pod jednou střechou
ušetří váš čas.

Využijte služeb prodejen
a provozoven spotř. družstva

VYSTAVNÍ SÍŇ MUZEA dr. ALEŠE HRDLÍČKY - HUMPOLEC

FOTOSKUPINA
**HARD &
D**

ADJUSTOVANÁ

FOTOGRAFIE

& OBRAZY

& KERAMIKA

16.10. - 2.11.1985 vernisáž 16⁰⁰ / PO-PA 9-11 14-16 hod.

FOTOGRAFIE

Milan Bašta, Richard Bruna, František Hanikýř, Jan Koňas, Petr Kovář, Ladislav Krátký, Lubomír P. Nedbal, Lubomír Stibůrek, Jana Stibůrková, Ondřej Šik, Přemysl Šudák, Stanislav Vrtiška

KERAMIKA

Josef Hanibal

OBRAZY

Jan Samec, Brigitte Silná

ŠPERKY

Ivan Balata

Plán akcí na rok 1983 k 66. výročí VŘSR a MČSP v Humpolci

1. Pátek dne 28. října 1983 ve 13.00 hodin na Horním náměstí
Položení kytice k pomníku Antonína Zápotockého
2. Středa dne 2. listopadu 1983 v 17.00 h. ve Spolkovém domě
Přehlídka ZUČ Klubu mládeže
3. Sobota dne 5. listopadu 1983 v 17.00 h. na Horním náměstí
Lampiónový průvod městem v předvečer VŘSR, zakončený koncertem na Horním náměstí
4. Neděle dne 6. listopadu 1983 v 9.00 h. na Horním náměstí
Položení věnců ke hrobu sovětských vojáků
5. Pondělí dne 7. listopadu 1983—čtvrtek 10. listopadu 1983
Klub mládeže
Výstava sovětských knih
6. Středa dne 9. listopadu 1983 v 17.30 hodin v novém kině
v Humpolci
**Zahájení Měsíce československo-sovětského přátelství
Promítnutí sovětského barevného filmu „Teherán 43“**
7. Sobota dne 3. prosince 1983 v 19.30 h. ve Spolkovém domě
Koncert pěveckého sboru Foerstr na zakončení Měsíce ČSP
8. Pondělí dne 19. prosince 1983 v 9.00 h. na Horním náměstí
Položení věnců k pomníku Antonína Zápotockého
9. Program vybraných filmových představení:
2. listopadu 1983 v 17.30 hodin
Otcové a dědové — Sovětský barevný film
17. listopadu 1983 v 17.30 hodin
Lov na jeleny — Sovětský barevný film
30. listopadu 1983 v 17.30 hodin
Kruh se uzavírá — Sovětský barevný širokoúhlý film
7. prosince 1983 v 17.30 hodin
Soukromý život — Sovětský barevný film
14. prosince 1983 v 17.30 hodin
Rezident se vrací — Sovětský barevný širokoúhlý film
10. Ostatní akce:
  - a) Turnaj žákovských družstev v košíkové
  - b) Soutěž školních družstev „O zemi, kde zítra znamená již včera“
  - c) Turnaj družstev žen v odbíjené

Komise pro oslavy zve všechny občany k hojně návštěvě !

JČT 4 459892-83

KULTURA

K ukončení Měsíce přátelství v Humpolci

V průběhu minulého víkendu proběhly v Humpolci tři divácky početně navštívené akce, které spolu zdánlivě nesouvisí: pěvecký koncert mužského sboru J. B. Foerster z Brna, výstava obrazů Josefa Sztacha a soutěž v umělecké gymnastice.

Odbočka SČSP v Humpolci pozvala do Hrdličkova města jeden z nejlepších MUŽSKÝCH PĚVECKÝCH SBORŮ — BRNĚNSKÉHO FOERSTERA, laureáta mnoha našich i mezinárodních soutěží. Tak staříčkový Spolkový dům zažil něco, co už dávno neprožil. Koncert, při němž se tajil dech a nevnímal čas. Byl rozdělen do tří částí; v první zazněly vokální skladby současných skladatelů (skvěle Jerábekovo Svědectví), v druhé Foersterovy skladby a skladby klasické, polyfonní, starých mistrů. Závěr měl vánoční mírové ladění. Třebíčská pastorální suita pro sbor a horny Zdeňka Kaňáka vyzněla v optimalistickou nádeji, že mír bude zachován, že lidstvo bude žít v lásce a klidu.

O přestávce jsem mluvil se skladatelem a sbormistrem tohoto skvělého pěveckého tělesa — Petrem Fialou, profesorem brněnské konzervatoře. Položil jsem mu jen dvě otázky:

Jak se vám zpívalo?

Špatně. Jevišťe nám akusticky nevyhovuje. Hlasy nám utíkají do jevištních výšek. Chtělo by to zpevnit prostor před jevištěm, abychom se mohli blíže přisunout k posluchačům.

Jací jsou posluchači?

Výborní. Jsou citliví, vnímají a je vidět, že sborovému zpěvu rozumí. Těším se, že opět sejdeme v již upravených prostorách, pak teprve vše vyzní. Minulý týden jsme zpívali v Rudolfinu. Řeknu vám, tam to znělo jak v katedrále.

K Měsíci přátelství a ke svým šedesátinám připravil profesor JOSEF SZTACHO, havlíčkobrodský rodák (25. 8. 1923), ale již naturalizovaný Humpolčan, do nedávna ředitel zdejšího gymnázia, soubornou VÝSTAVU svých obrazů.

Primář MUDr. Lubomír Vondráček v úvodním slově řekl:

„Profesor Sztacho maluje kraj, v kterém žije a v kterém žijeme i my. Proto jsou nám jeho obrazy tak srozumitelné. Cítíme v nich pohodu, krásu, ale i drsnost, kterou náš kraj má. Ano, profesor Sztacho maluje Vysočinu, kraj, který miluje a kterému rozumí. A snad právě tato znalost krajiny i lidí, znalost života, dělá jeho obrazy pro nás tak osobní a milé.“

Jeho slovům předcházelo slavnostní zahájení ředitelkou dr. I. Kostřicovou a kulturní pořad Cavatina Joachyma Raffa v působivém podání výborných humpoleckých hudebníků — ředitele LŠU Skopa a učitele J. Kunsche. Dvořákova Humoreska ukončila oficiální část vernisáže.

Potom již nebývalé množství účastníků výstavy si se zájmem prohlíželo oleje profesora Sztacha a podívalo se nad pilností tvůrce i nad jeho krajinářskými náměty. Oproti dřívějšímu se prof. Sztacho zaměřil i na volnou krajinu. A řekněme hned, že úspěšně. Jeho výrazně laděné obrazy mají i expresní syndromy. Vzrušují, ale zároveň uklidňují. Některé jsou skutečně mistrovské. Jeho i námi milovaný Orlik k nám promlouvá i dneškem, z ostatních pláten vyzaruje básnic. ká vize tvůrce, malíře, básníka krajiny.

Výstava se jistě bude všem líbit. Přejeme prof. J. Sztachovi do dalších let stejný tvůrčí elán a hodně zdraví, aby mohl namalovat své plánované rozsáhlé plátno Humpolce pro zdejší Galerii.

Třetí akcí pak byl již XI. MEMORIÁL DANY HAMINGEROVÉ V UMELECKÉ GYMNASII. Byl to sportovní podnik (jeho výsledky najdete na sport. straně), ale svým společenským dosahem má místo i v kulturní rubrice. Byla to událost, přesahující rámec okresu.

Po závodě jsem mluvil s vítězkami Ivou Zvolenskou z Humpolce, Sárkou Pundyovou z TJ

Univerzita Olomouc a s nadějnou humpoleckou Markétkou Vališovou. Všechny se shodly, že je lépe cvičit či hrát si s míčem, obručí, švihadlem a stuhou, než se obávat pum či raket, které by všechno radostně zničily.

Organizátoři mi řekli:

Dana Žáčková (dcera D. Hamingerové, na jejíž počest se Memoriál pořádá, ředitelka závodu):

Maminka by jistě měla radost z účasti i výkonů.

Alena Manová, vrchní rozhodčí z Humpolce:

Náš oddíl je malý. Presto máme nejširší základnu v celém kraji. Dokážeme každoročně připravit závodnice do republikových kol, kde se čestně umístíme. Takže naše práce není zbytečná. Přináší své plody. Děláme ji rádi pro děti i pro celou naši společnost. Dnešní závod byl vzornou demonstrací obětavosti. Děkuji všem divákům za neustálý potlesk.

FRANTIŠEK BRZON

Nástup - roč. 33, 1983

Uvedení Fidlovačky

Dne 22. listopadu 1983 uvede divadelní soubor Jindřicha Honzla ZK ROH Zálesí ve Spolkovém domě v Humpolci ve spolupráci s Orchestrálním sdružením a pěveckým sborem Čech a Lech hru J. K. Tyla a F. Skroupa Fidlovačka.

Toto velké dílo na počest Roku českého divadla a znovutevření Národního divadla spolu se 71 účinkujícími nastudoval režisér František Kryštůfek a dirigent František Zemek.

Úvodní slovo přednese dramaturg Čs. televize zasloužilý umělec Antonín Dvořák.

BR

KULTURA

Opravdu — to byl velký svátek divadla v Humpolci. Jak vhodné k zakončení Roku českého divadla a otevření Národního ochotnického divadla má v Humpolci dlouholetou tradici. Vždyť místní spolek vznikl již v roce 1864 — tudíž téměř 120 let poctivé a nadšené divadelní práce. Tak se o humpoleckých ochotnících vyjádřil i prof. Antonín Dvořák, dramaturg Čs. televize a profesor DAMU, který přednesl úvodní slovo. V něm ukázal význam umělecké činnosti velkého humpoleckého rodáka, vynikajícího režiséra, komunisty Jindřicha Honzla. Zmínil se i o dalších velkých synech našeho okresu. O J. Frejkovi a S. Machovi. Ti všichni jako by byli přítomni při premiéře humpolecké Fidlovačky.

Hra napsaná téměř před 150 lety kupodivu i ve své původní předloze (tedy ne nevhodně upravená, jak jsme viděli nedávno další Tylovu hru v televizi) měla divákům co říci. Snad tím nejmladším se boj českých lidí o svůj jazyk zdál přece jen nepochopitelným. Ale stará Tylova hra má kromě zajímavých zápletek kupodivu i svou docela moderní formu. Její dialogy

UVEDENÍ TYLOVY FIDLOVAČKY V HUMPOLCI

Skutečný divadelní svátek

jsou velice vtipné a ukazují, že Tyl byl nejen národním dramatikem, ale hned dodejme vynikajícím divadelníkem, který divadlo znal se vším všudy.

Vyprodaná předpremiéra v pondělí 21. 11., vyprodaná úterní premiéra a dnes již vyprodaná další prosincová představení signalizují, že Humpolec je místem, kde ochotníkům fandí, že se stává Mekkou ochotnického divadelnictví našeho okresu.

Herci se divákům odměňují výkony, které nesou pečeť skutečné divadelní kvality. Ať již to byla Mastílková Miluše Strádalová či zdařilé a herecky na úrovni milenecké dvojice: Liduška (M. Rázková) s Jeníkem (Zd. Augusta) či Andreas Jamerweil (Zd. Kopecký) a Mamselle Margaretou (Libuše Pavlovcová), dále pan velkouzenář Hubínek (Václav Kopecký) s paní Klínkáčkovou (B. Náhlovská) a další dvojice — básník Hvězdoleský a tanečnice Cibulčini (Jaroslav Novák se Stáňou Vanhovou), či menší zdařilé role jako byl Živeles Františka Ondráčka, dráb Jiřího Vlastníka, drvoštěpové (Honzl, Teiber) i dětské role a další.

Velice těžkou úlohu měl dohazovač Kozelka, jinak vlastně spojovatel všech epizod před revuální scénou. František Vondráček se svého úkolu zhostil na jedničku. A závěrečný příchod slepého zpěváka Mareše — to byla skvělá tečka za mimořádně zdařilou a provedenou hrou. Když zněla dojemná Skroupova melodie (Kde domov můj?), zpívaná nevidaně lahodným tenorem Josefa Pavelce, tu si každý v sále uvědomil, proč tato píseň se stala součástí naší státní hymny.

Zvláštní a radostnou kapitolou jsou vlastní tvůrčí představení. Režisér František Kryštůfek, jehož nadšení přerůstá jakékoliv srovnání; dokáže stmelit a pro hru nadchnout celé kvantum herců a všech těch, kteří doplňují sehraný tým. A ve Fidlovačce to bylo přesně 71 lidí.

A další, který zaslouží obdiv, je dirigent František Zemek. Skromný člověk, který odevzdal maximum. Nacvičil zpěvy, sóla i sbory, orchestru dal koncepci: vysokou hlasovou čistotu a dynamičnost.

Takže, když Spolkovým domem zněl dlouhotrvající potlesk, patřil všem. Všem hercům — od těch vynikajících, shora jmenovaných, i těm, o kterých se nezmiňuji...

FRANTIŠEK BRZON

Z výstavy Zdeňka Hajného

MUZEUM DR. ALEŠE HRDLIČKY V HUMPOLCI

Vás zve na slavnostní zahájení výstavy

OBRAZY

ZDEŇKA HAJNÉHO

Pobočka muzea, Dolní náměstí 253 - Sobota 29. října 1983 v 17 hodin

29. října - 30. listopadu 1983

Pondělí - sobota 9 - 11, 14 - 16   neděle 9 - 11

ZDENĚK HAJNÝ se narodil 30. ledna 1942 ve Vsetíně. V roce 1959 maturoval na vsetínském gymnáziu, kde získal výtvarnou přípravu u prof. Břetislava Janovského.

V roce 1964 vystudoval provozně ekonomickou fakultu VŠZ v Brně. V roce 1975 vystudoval filozofickou fakultu — obor psychologie na Univerzitě Karlově v Praze. Od r. 1971 do r. 1983 působil jako odborný asistent na katedře pedagogiky VŠZ v Praze, kde přednášel psychologii a estetiku. Od září 1983 se věnuje malířské tvorbě jako samostatný výtvarník.

V Českém fondu výtvarných umění je registrován od r. 1977.

Samostatné výstavy

- 1971 Státní divadelní studio Reduta — Praha
- 1972 Televizní klub — Praha
- 1974 Galerie Fronta — Praha
- 1978 Galerie Karlovka — Praha
- 1979 Závodní klub — VŽT — Chomutov
- 1981 Galerie Fronta — Praha
- 1982 Čs. kulturní středisko — Budapešť
- 1982 Galerie Karlovka — Praha
- 1983 Muzeum Aleše Hrdličky — Humpolec

Nástup - roč. 33, č.46, 17.11.1983

Zdeněk Hajný vystavuje v Humpolci

Množstvím výstav a jejich úroveň se stává jedním z charakteristických rysů kulturního života v Humpolci. Vedení Hrdličkova muzea má na této činnosti lví podíl. Letošní léto a podzim zaznamenaly několik opravdu špičkových výstav, ať už to byla velká přehlídka prací zasloužilého umělce Františka Emlera, nebo zajímavá výstava studijních prací národního umělce Arnošta Paderlíka. V současnosti probíhá v překrásných prostorách nově zřízené pobožky muzea neméně významná výstava pražského malíře Zdeňka Hajného.

Nebývá běžné, aby učňovská léta umělcova byla zaměřena téměř úplně jiným směrem, než je výtvarné snažení. Zdeněk Hajný totiž po maturitě na vsetínském gymnáziu v roce 1964 ukončil Vysokou školu zemědělskou v Brně jako inženýr ekonom. Jeho zájem o vše krásné a zajímavé však absolutorium školy nekončí, ale naopak — nabývá na intenzitě a hloubce, až logicky ústí do dalšího studia, tentokrát filozofické fakulty UK, a to oboru psychologie.

To je zázemí, z něhož vychází a na němž staví celou svou další práci. Pedagogická činnost na Vysoké škole zemědělské, kde přednáší psychologii a estetiku, styk s mladými lidmi, kulturní život naší společnosti a Prahy zvláště, i jeho hloubavé založení vyústily v pokusy o hluboké sondy do lidské psychiky. Když k tomu připočítáme velké výtvarné nadání, už v počátku gymnaziálních let podchytené prof. Břetislavem Janovským, nelze se divit, že ve svých necelých 30 letech, v roce 1971, předstupuje tento autodidakt před náročné pražské diváky se svou první samostatnou výstavou. Zdi Reduty byly již tenkrát, jako mávnutím čarovného proutku, rozsvíceny úžasnými a obsahově přemýšlivými kompozicemi dokonalé techniky, z nichž každá byla samostatným ponorem do nitra lidské fantazie a snů.

A tak je tomu dosud. I po více než 10 letech malířského vzrávání defilují před námi obrazy nebývalých námětů, poetických názvů a barevných symbolů, jež si zcela podmaňují náš zájem i naši osobnost. I když se jedná o obrazy imaginativní-

ho vidění, přesto se domnívám, že lze z nich vytypovat několik naléhavě se opakujících námětových atributů. Snad první z nich je triáda Krajina — Země — Vesmír. Jsou vlastně dva druhy krajin — ta první je reálná, po níž chodíme a ve které žijeme od kolébky až po hrob, ta druhá je krajinou imaginární, kterou každý z nás nosí v sobě. Mnozí o té druhé ani nevědí, je jako zasutý sen dětství, kdy jsme ji nevědomky hledali ležíc naznak v trávě — v bizarních tvarech mraků plynoucích nám nad hlavami. A pak — ve shonu života, dalšího a dospělého, jsme tuto krajinu zapomněli. A najednou stojíme před obrazy Zdeňka Hajného. Srdece zrychluje tep, tajíme dech v němém údivu a v duchu si uvědomujeme, že je to ona — naše krajina neskutečných snů a jen m'čky se díváme, jak to, že cizí člověk nám připomněl či odhalil kousíček našeho utajeného já i s jeho sněním. A už to pro nás není cizí člověk, ale přítel myšlenky, se kterým bychom se chtěli rozdělit i o své další sny.

Ale krajina je na Hajného obrazech vždy chápána jako součást planety Země — její vsůdký obzor hledí vždy do dálek vesmíru, který Zemi obklopuje svým mrazivým tichem. A je snad i přiznačné, že často je Země perzoničkována stylizovanou snítkou nebo až k samé prostotě zjednodušenou kytičkou. Tady o to naléhavěji cítí-

me, že právě planeta Země — modrá planeta — je dávkou života — možná jediného a jedí. nežného v celém vesmíru. Světlo a barva — to je další charakteristická zvláštnost Hajného obrazů. Světlo vystupuje z nitra obrazů, rozlévá se v rytmickém chvění, probouzí a oživuje barvu a soustřeďuje se na poslání obrazu. Ani jedna z prací není jen úchvatnou podívanou či hrou světél a barev. Ty jsou zde k vyjádření a umocnění poslání obrazů, k vyjádření myšlenky, často stylizované v symbolu jako její perzoničkování.

Symbolů jako nápovědí bychom našli na obrazech Zdeňka Hajného mnoho — ať je to například motiv ptáků zosobňujících lety myšlenek i lidského snažení, nebo motiv vejce jako tvaru, jenž symbolizuje prvopočátek života. A tak bychom mohli pokračovat dále. Ale obrazy Zdeňka Hajného nepotřebují nápovědu ani vysvětlování. Jsou sice navysost moderní, ale zároveň srozumitelné a lidské. Jsou malované nesmírně vnímavým a citlivým člověkem XX. století a zase jenom pro člověka rovněž tohoto století. A přináší nám, kteří chceme vidět a chápat, poselství života modré planety, poselství krásy a snění, varování — i nadějí v lidský rozum, dobrotu a porozumění. Zato patří lidem jako Zdeněk Hajný nejen naše pozornost, ale hlavně naše poděkování.

Ing. MIRKO HRABĚ

DÍLO – PODNIK ČFVU
OBLASTNÍ STŘEDISKO Č. BUDEJOVICE
MUZEUM Dr. ALEŠE HRDLÍČKY
V HUMPOLCI

dovoluji si Vás pozvat na

V Ý S T A V U

PROF. JAROSLAV HEJNÝ
OBRAZY

VÝSTAVNÍ SÍŇ MUZEA

OD 6. DO 22. PROSINCE 1983

Pondělí – pátek od 9–11 hod. a od 14–16 hod.

Vystavená díla jsou prodejná i na splátky

Jčt 2-271919-83

Nástup 1983

MUZEUM DR. ALEŠE HRDLIČKY V HUMPOLCI

Vás zve na slavnostní zahájení výstavy

OBRAZY

prof. JOSEFA SZTACHA

Pobočka muzea Dolní náměstí 253 — Neděle 4. prosince 1983 v 10 hodin

Úvodní slovo — MUDr. Lubomír Vondráček

Hudební část — Julius Kunsch, Stanislav Kotyza

6. prosince—15. ledna (Pondělí—pátek: 9—11, 14—16 hodin)

Jubileum malíře Humpolecka

25. srpna 1983 se dožívá 60 let ředitel humpoleckého gymnázia Josef Sztach, jehož velkou láskou je krajinomalba. V řadě osobitých obrazů zpodobnil Humpolec a jeho proměny. Zvláště si zamíloval krajinu pod Orlíkem, kterou citlivě zachytil různými malířskými technikami v koloběhu přírodních období. Malířské dílo J. Sztacha jsme mohli zhlédnout na výstavách v Humpolci i na jiných místech našeho okresu. Kromě motivů z Vysočiny ztvárnil například i dojmy ze studijní cesty do Itálie. Zasluzné je také působení J. Sztacha ve výtvarném odboru humpolecké LSU. K životnímu jubileu mu přejeme další tvůrčí úspěchy.

pz

MUZEUM DR. ALEŠE HRDLÍČKY V HUMPOLCI
VÁS ZVE NA

VÁNOČNÍ KONCERT
BRNĚNSKÉHO KOMORNÍHO ORCHESTRU
MUSICA CAMERALIS

se sólisty ZDENKOU KARENINOVOU
a národním umělcem VILÉMEM PŘIBYLEM

Pobočka muzea — Dolní náměstí 253
Středa 7. prosince 1983 v 19.00 hodin

Předprodej vstupenek v muzeu — Horní náměstí, telefon 2392

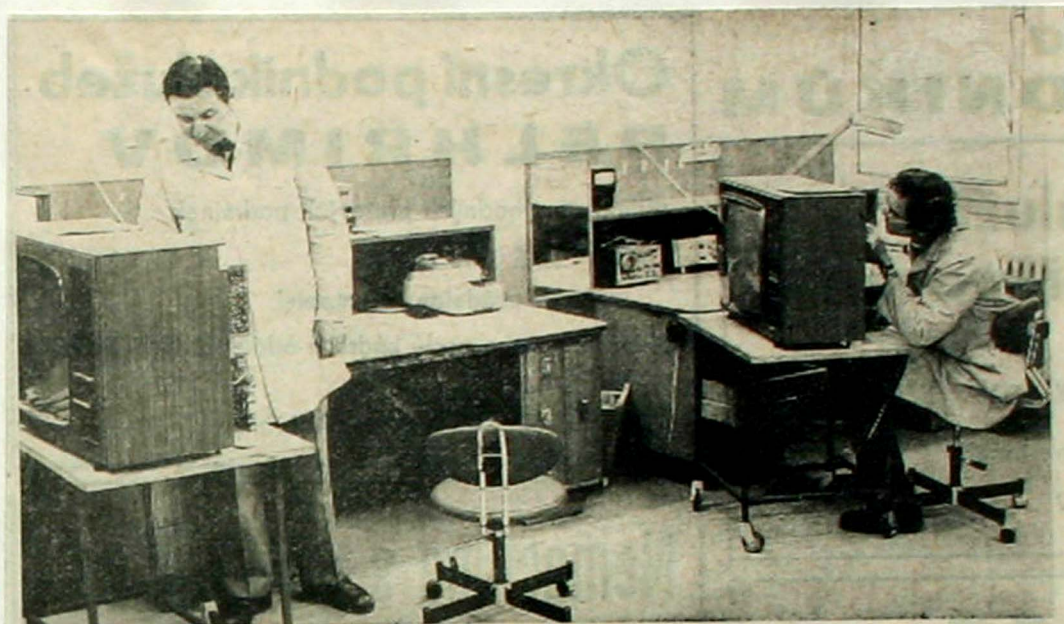
Program koncertu:

C Ph. E. Bach	Triová sonáta C dur (Allegro, Adagio, Allegro)
J. J. Quantz	Triová sonáta G dur (Andante, Allegro, Larghetto, Allegro assai)
M. Slimáček	Variace na téma J. J. Ryby
★ ★ ★	
B. Řehoř	„Studenečka čistá bystrá“ (Komorní písňový cyklus pro soprán a tenor na slova moravské lidové poezie)
J. Chlebníček	České a moravské lidové koledy a pastorely

Účinkují:

Brněnský komorní orchestr MUSICA CAMERALIS
Zdenka Kareninová, nositelka vyznamenání „Za vynikající práci“ — soprán
národní umělec Vilém Příbyl — tenor
PhDr. Jiří Majer, ředitel Státního divadla v Brně — průvodní slovo

Otevření nového Elektroservisu v Humpolci, Nástup - roč.33 1983

Služby Nová provozovna Elektroservisu

HUMPOLEC (MK) — V závěru minulého roku bylo ve městě otevřeno nové středisko Elektroservisu. Slavnostního otevření této provozovny, která je součástí areálu služeb na sídlišti Stromovka se zúčastnili místopředseda ONV Fr. Soukup, vedoucí odboru místního hospodářství ONV V. Matějka a podnikový ředitel Elektroservisu Č. Budějovice Jaroslav Habada. Výstavka trvala dva roky a byla prováděna dodavatelsky Pozemními stavbami J. Hradec.

Místopředseda ONV Fr. Soukup, který přestřížením symbolické pásky nový objekt otevřel, zároveň poděkoval všem, kteří se přičinili o jeho výstavbu. Uvedl přitom, že za poslední období se dostala oblast služeb v Humpolci na velmi dobrou úroveň. Přispěly k tomu další kapacity, které byly před nedávnem otevřeny. Nový Elektroservis bude pro občany zajišťovat i větší rozsah služeb.

Najdou zde opravnu černobílých a barevných televizorů, radiopřijímačů, magnetofonů a gramofonů. Opravovat zde budou i další elektrospotřebiče kromě automatických praček Tatra-mat. Mimo to je zde zřízeno pracoviště multiservisu. Služby bude zajišťovat devět pracovníků.

Nové středisko nahradí dřívější nevyhovující prostory a přispěje ke zlepšení úrovně elektroslužeb pro občany z Humpolce a širokého okolí.

Na snímku je pracoviště nového Elektroservisu.
Foto: MILAN KOTRČ

***O. Eichler* ~ OBRAZY**

MUZEUM Dr. ALEŠE HRDLIČKY, HUMPOLEC

OLDŘICH EICHLER

Narozen 18. července 1941 v Byškovicích u Prahy.

V letech 1955–59 studoval na Škole uměleckých řemesel v Turnově, v letech 1960–66 umělecké zpracování kovu v ateliéru prof. Jana Nušla na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze. V letech 1959–60 působil v oboru zpracování kovu v Ústředí uměleckých řemesel. V letech 1969–71 pracoval jako malíř-grafik ve výtvarném ateliéru Státního divadla v Brně. Již v době studií byla jeho hlavním zájmem malba, které se dosud věnuje výhradně.

SAMOSTATNÉ VÝSTAVY

- 1968 – Brno /Galerie mladých/
- 1973 – Brno /Galerie Jaroslava Krále/
- 1974 – Praha /Galerie mladých Mánes/
- 1974 – Vídeň /Galerie Mahlerstrasse/
- 1976 – Jihlava /Oblastní galerie Vysočiny/
- 1977 – Heidelberg /Kabinet Grisebach/
- 1978 – Brno /Galerie Dílo/
- 1979 – Ostrava /Galerie Dílo/
- 1980 – Opava /Galerie Dílo/
- 1980 – Brno /Galerie Dílo/
- 1981 – Jihlava /Oblastní galerie Vysočiny/
- 1981 – Brno /Galerie Dílo/
- 1982 – Tišnov
- 1983 – Havířov
- 1984 – Cheb /Výstavní a koncertní síň Klára/
- 1986 – Humpolec /Muzeum Dr. Aleše Hrdličky/

ÚČAST NA VÝSTAVÁCH

- 1968 – Kov a šperk /Galerie J. Fragnera, Praha/
Obrazy a plastiky pražských výtvarníků /Dům umění, Plzeň/
- 1969 – Max /Dům umění, Brno/
Perspektivy I /Technické muzeum, Brno/
- 1971 – Perspektivy II /Galerie pod krokodýlem, Brno/
- 1972 – Portrét /Galerie mladých Mánes, Praha/
- 1972 – Zátíší mladých výtvarníků /Čs. spisovatel, Praha/
- 1975 – Brněnský výtvarníci a moderní interiér /pavilón B, brněnské výstaviště/
Dítě, rodina, společnost /Dům pánů z Kunštátu, Brno/
Umění bojující /Dům umění, Brno/

-
- 1977 – Mladí výtvarníci Jihomoravského kraje /Dům pánů z Kunštátu, Brno/
Mladí výtvarníci /Praha/
Zielone Zaglemie /Poznaň/
  - 1979 – Současné československé umění /Barcelona/
  - 1980 – Salón mladých výtvarníků /PKOJF, Praha/
  - 1981 – Brněnská malba /Dům umění, Brno/

Tvorba Oldřicha Eichlera je zastoupena ve sbírkách Moravské galerie, Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě, Galerie města Brna a v mnoha veřejných i soukromých sbírkách v zahraničí.